ORIENTEERING MAGAZINE NUMBER ONE

HALOKEENI

HUHTIKUU 1/2012 (124)

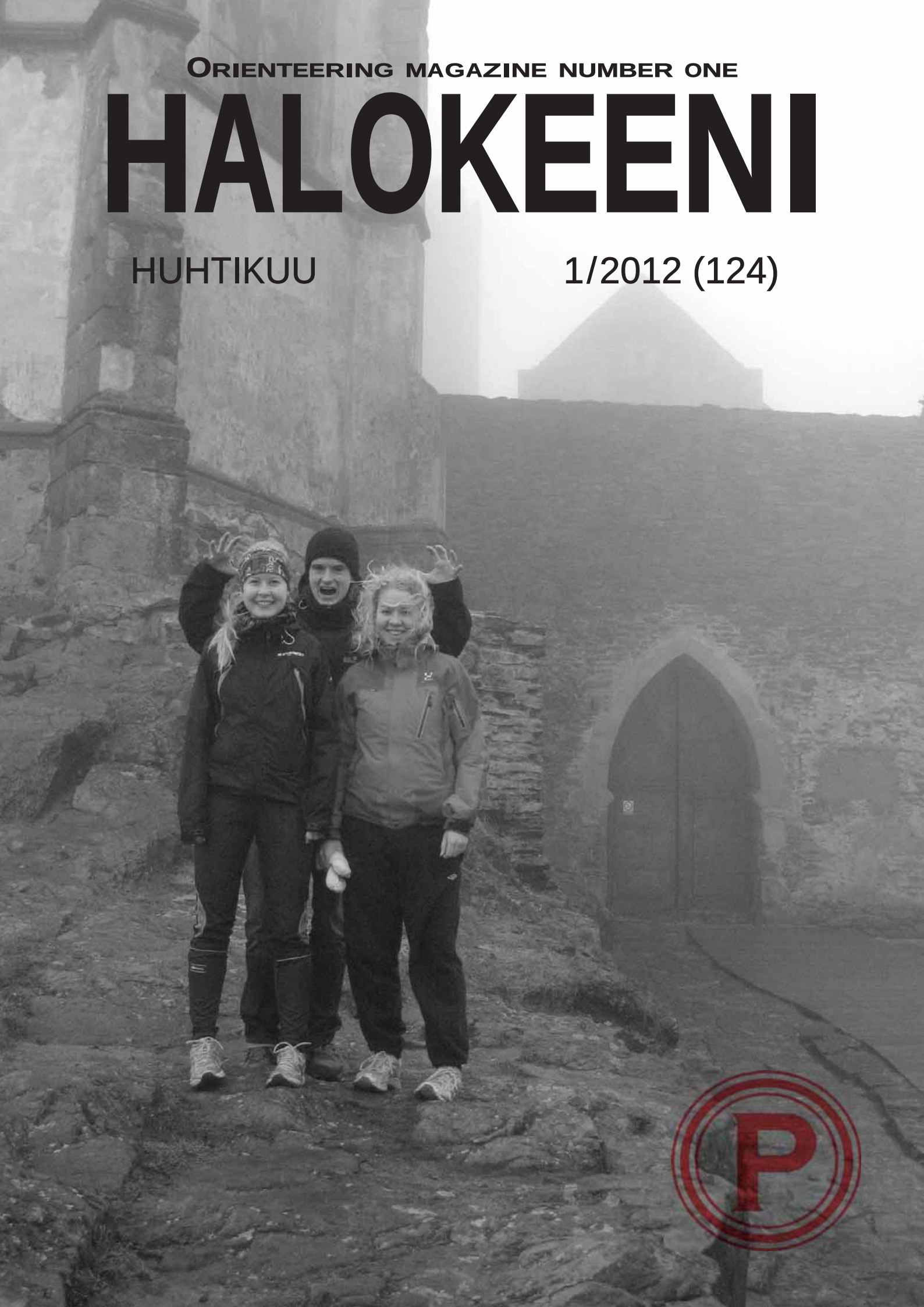

HALOKEENI MAGAZINE

Julkaisija:
Tampereen Pyrinnön Suunnistusjaosto
Pyrinnön toimisto:
Pyhäjärvenkatu 5 H 33200 Tampere
Päätoimittaja:
Saana Vahvelainen
(saana.vahvelainen@pp.inet.fi)
Toimituskunta:
Mikko Haikonen
Suvi Harju
Olavi Mäki
Taittaja:
Mikko Paunu
Kuvat:
Mikko Eskola
Jari Vahvelainen
Jarno Salmelin
Severi Kymäkäinen
Severi Eerola
Tommi Keronen
Suvi Harju
Maija Ylihietanen

Seuraavaan lehteen tulevien juttujen deadline 21. kesäkuuta. Tekstit ja kuvat osoitteeseen halokeenimagazine@gmail.com

Painos: 340kpl
Painopaikka: Multiprint Tampere

Web: www.tampereenpyrinto.fi/suunnistus

Kansi: Sonja Kyrölä, Michal Jirácek ja Sanni Kymäläinen Tsekissä

Takakansi: Elias Kuukka, Jussi-Elmeri Halme ja Heikki Virekunnas suksilla

Puhalletaan yhteen hiileen

Kevään tullessa on jälleen pyörähtänyt käyntiin oravapolkukoulu. Itse olin kevään toisella kerralla paikalla hetken aikaa ja ehdin seurata, miltä toiminta nykyään näyttää. Erityisesti kiinnitin huomiota yhteen asiaan, joka oikein lämmitti mieltä ja nosti hymyn huuleen.

Kyseessä oli yksi Metsäkoulun eli opk:n aivan nuorimpien ryhmän ohjaaja, joka iloisesti otti vastaan pieniä, suunnistuspolkuaan Pyrinnössä aloittelevia taaperoita, kutsui heitä nimellä ja ohjasi heitä eteenpäin ryhmän mukana. Erityiseksi tämän toiminnan teki se, että tämä kyseinen mies ei ainoastaan ohjaa opk:n lapsia, vaan myös valmentaa seuran parhaita naisia. Eivät tainneet pikkusuunnistajat tietää, että torstaina UKK:lla heitä vastassa ollut Jouni, on sama mies, joka aikaisemmin viikolla on valmentanut Punahilkkoja kohti kesäkautta.

Tässä on mielestäni yksi hieno esimerkki siitä, kuinka isossa seurassa puhalletaan yhteen hiileen. Tällaisia seuratoimijoita on onneksi useita, yhtenä viime vuosikokouksessa kyseisen palkinnon voittanut Simo. Puhalletaan yhteen hiilen -palkinnon erikoisuus on siinä, että edellinen saaja valitsee aina seuraavan. Myöhemmin keväällä Simo siirtyi Nuorten ryhmän vetäjäksi, ja hänen kuulumisiaan pääsee lukemaan tästä lehdestä.
Aurinkoista suunnistuskevättä,

Saana

HALOKEENI MAGAZINE
proudly presents

Pääkirjoitus	s. 2
Halokiilassa AV&MY	s. 4-5
Simo	s. 6
Edustus Tsekissä	s. 8-11
Pyrinnön historiaa	s. 12-14
Lukijakilpailu	s. 14-15
Suunnistusjaoston strategia	s. 16-17
Vuosikokous	s. 18
TSAV Portugali	s. 20-21
2012 kevään urheilumuoti	s. 22-23
Lajipäällikön puheenvuoro	s. 24-25
Taitokoulu Ahvenanmaalla	s. 26-27
Pyrintöläisen päiväkirja AA	s. 31

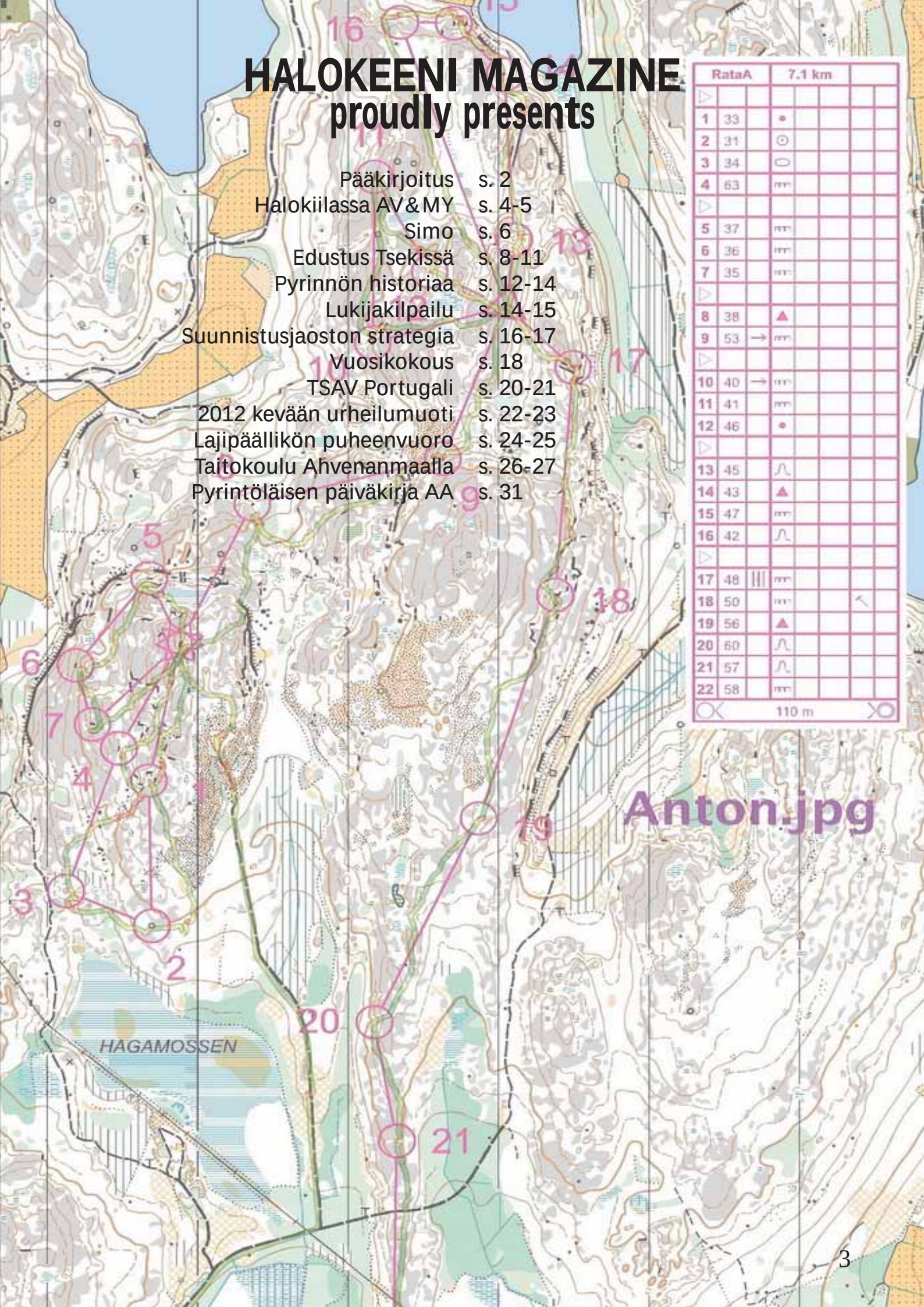

HALOKIILASSA

Annika Viilo & Maija Ylihietanen

HM: Miten olette pyrintöön saapuneet ja mitä reittiä pitkin nyt tulleet vetämään opk.ta?

AV: Aloitin Pyrinnön suunnistuskoulussa 9-vuotiaana v. 1975. Siskoni Kati (Katri Lilja) tuli mukaan vuotta myöhemmin. Emme tulleet suunnistusperheestä. Suunnistusharjoituksia oli ympärivuotisesti joka lauantaiaamu klo 10 Kaupissa. Meitä kannustettiin lähtemään kisoihin ja rastiviikoille, joissa pääsikin kunnolla tutustumaan lajiin. MM-kisat Tampereella vuonna 1979 sytyttivät kipinän tavoitella itsekin pääsyä MM-kisoihin. Suunnistuskoulun jälkeen seura tuki juniorien valmennusta ja se mahdollisti nousun maajoukkueeseen ja sitä myötä kilpailuihin ympäri maailman. Parhaimpina saavutuksinani ovat henkilökohtaisen MM-normaalimatkan hopea ja PM-kilpailujen henkilökohtaisen normaalimatkan kulta sekä viestin MM-kulta, -hopea ja -pronssimitalit. Suunnistuskoulun opeista on ollut näissä kisoissa paljon hyötyä. Pyrintöläisten kanssa on harjoiteltu myös moniin viesteihin, joista parhaat sijoitukset ovat kaksi Tiomilan voittoa ja kaksi Venlojen viestin voittoa. Edelleen suunnistuskaverit ovat parhaimpia kavereita myös "vapaa-ajalla". Lasten suunnistusharrastuksen myötä on ollut luonnollista jatkaa kilpailemista ikäsarjoissa ja OPK-ohjaajana aloitin v. 2008.

MY: Tulin oravapolulle keväällä 2007 yhdessä Saaran kanssa. Mietittiin mukavaa harrastusta ja partion sijaan päätimme kokeilla suunnistusta. Jo parin ensimmäisen kerran jälkeen huomattiin että tämä juttu sopii meille eikä aikaakaan kun jo huomasin olevani ohjaajakoulutuksissa ja pikku hiljaa kivoja talkoohommia löytyi aina vaan lisää =) Kun Jaakko syksyllä teki ehdotuksen pääoravan tehtävien jakamisesta niin en (taaskaan) osannut kieltäytyä uusista haasteista ja tässä sitä nyt ollaan!

HM: Mitä uutta tuotte mukananne opk:lle?

OPK on hyvä tuote, jota kannattaa jatkuvasti ja maltilliseti kehittää. Talvella tapahtui joitakin rakenteellisia muutoksia, kun 14-vuotiaat siirtyivät Nuorten ryhmään ja Taitokoulusta tuli kolmevuotinen (11-13v). Vanhat Taitokoulun ryhmät Rastioravat (11-12v) ja Ryhmä 2000 (13-14v) jäivät pois. Tällä muutoksella 14-vuotiaat saivat uusia haasteita NR:stä ja yhteistyötä NR:n ja OPK:n välillä lisättiin. Kesäkaudella Nuoret käyttävät mm. OPK:n ratoja omissa harjoituksissa ja toisaalta kaikki Taitokoululaiset osallistuivat yhteiselle NR:n ja Taitokoulun leirille pääsiäisenä Ahvenanmaalla. Näille leireille osallistuivat aiemmin OPK:lta pääasiallisesti vain 13-14-vuotiaat. Oravapolun toimintavuosi on jo muutaman vuoden ajan ollut kalenterivuoden mukainen ja sitä ajatusmaailmaa tuomme edelleen vahvasti esille. Aktiivisille junioreille tarjotaan omia ja koko seuran harjoituksia ja tapahtumia niin kesä- kuin talvikaudellakin. Tämän lisäksi kesäkauden OPK on hyvä sarja ohjattuja harjoituksia ja kilpailuja ja OPK:n alku kevällä on luonnollinen ajankohta uusille junioreille aloittaa suunnistusharrastus.

Kesällä toimintarungon muodostavat suunnistusharjoitukset ja -kilpailut. Talvella on ohjelmassa saliharjoitukset ja suunnistusharjoitukset sekä perinteinen sählyvuoro. Toimintaan voi ilmoittautua mukaan milloin tahansa vuoden aikana ja tärkeää on että kaikille perheille ja ohjaajille välittyy reipas yhdessä tekemisen meininki!

HM: Miten teidän välinen vetovastuu on jaettu?

Maija edustaa OPK:ta jaoston johtokunnassa, on yhteyshenkilö Nuoreen Suomeen, organisoi rekrytointia, jakaa tehtäviä, huiolehtii ohjaajista, toimittaa vanhempainoppaita jne.
Annika suunnittelee harjoitusohjelmat, organisoi leirijärjestelyjä, organisoi ja delegoi harjoitusten järjestelyvastuita, on YH-yhdyshenkilö, tekee viestivalinnat, päivittää OPK-sivuja jne.
Paljon tehtäviä riittää silti myös muille OPK-organisaation vastuuhenkilöille, kuten vastuuvalmentajille, harjoitusten koordinaattoreille, rahastonhoitajalle, paitavastaavalle, koulutuskoordinaattorille jne. Lisäksi toiminnassa on mukana uusia vanhempia, joista moni on onneksi lähtenyt mukaan ohjaajaksi. Ohjaajaporukassa on mahdolista yhdessä kehittää toimintaa eteenpäin.

HM: Onko OPK:lle tulossa uudelle kaudelle jotain muutoksia?

Uusia hankkeita on suunnitteilla ja toivottavasti yhteistyö myös yleisurheilun ja hiihdon kanssa kehittyy.YH-harjoituksissa on tänä vuonna TP:n, Kooveen ja Kangasalan lisäksi uutena seurana mukana Rasti-Nokia. Myös OPK:n perusharjoituksissa käymme kaksi kertaa Nokialla ja vastaavasti nokialaiset tulevat muutaman kerran vierailemaan harjoituksiimme. Kangasalan ja Kooveen kanssa on tätä siimariratojen yhteistyötä ollut jo muutaman vuoden. Vuoden alusta tuli joitakin muutoksia liittyen esim. talkootöihin ja kilpailumaksuihin. OPK:n perusohjelma on hyvin samanlainen aiempien vuosien kanssa ja toiminta pyörii niin kokeneiden ohjaajien varassa että siihen ei suuria muutoksia tarvita.

OPK-juniorit ovat päässeet ja pääsevät nauttimaan monen ohjaajan ja jaoston jäsenen osaamisesta. Tässä pari esimerkkiä:
Taitokoululaiset saivat Pääsiäisleirillä käyttää seuran uusia GPS-loggereita, joilla saadaan juostu reitti näkyviin harjoituksen jälkeen analysointia varten - kiitos Severi Eerolan sekä loggerit hankkineille Lammikolle ja Paasin Jaakolle.
Vanhan perinteen mukainen OPK-ohjelman oravankuva on jälleen uusi (Orava Paavo Nurmena) - kiitos Punahilkkojen Jenni Laineen.
Kiitos kaikille aikuisille, jotka ovat tavalla tai toisella mukana tukemassa juniorien suunnistusharrastusta!

HM: Mitä odotatte uudelta suunnistuskaudelta?

Onnistunutta kautta, jossa kaikille (Oravat, Huoltajat ja Ohjaajat) tulisi monia ilon ja onnistumisen tunteita. Toivottavasti paljon pyrinnön oravia näkyy myös suunnistuskilpailuissa ja iltarasteilla.

HM: Ja mitä terveisiä lähettäisitte talviunilta heräävälle oraville?

Harjoitusten, iltarastien ja kilpailujen tarjonnasta voi jokainen poimia itselleen sopivan kokonaisuuden. Toivottavasti uusi kesäkausi antaa hienoja suunnistuskokemuksia- ja elämyksiä. Nyt ylös, ulos ja lenkille!

HM: Ilves vai Tappara?
AV: Ilves!

Simo

Kekä sää oot? Tämän viiltävän kysymyksen mystinen HM:n toimitus esitti minulle äskettäin. Jaamääväi?Helppojuttu–määoonNiämisenSimo.

Relaa Simo vähän,
ei tää niin vakavaa oo.
(Toim. huom. Teippirullat oat
keväisin hankalia.)

Olen sen ikäinen ja sieltä kotoisin, että tiedän, mikä radio-ohjelma alkoi: ”Hyvää iltaa metsien miehet.” Metsästä ei tullut minulle ammattia, mutta toistakymmentä vuotta sitten harrastukseni meni aivan metsään. Tulin Mikon kanssa Oravapolulle, seuraavana vuonna Minttukin oli jo mukana.

Tuohon aikaan Oravien talviharkat olivat usein Kalevan uimahallilla. Kerran ollessamme lenkin jälkeen uimassa Vahve ja Päivi kysyivät, lähtisinkö mukaan Oravaohjaajaksi. Siitä alkoi ilmeisesti päättymätön Oravapolkuni. Polun varrella tärkeitä juttuja ovat olleet muun muassa MM-kisat 2001, tulihan viestikullat Suomeen juuri niistä metsistä, joissa kummisetäni oli meille pojankoltiaisille suunnistusta opettanut kolmisenkymmentä vuotta aikaisemmin. Ensimmäinen Jukolani oli Jämillä 2004, eikä ketju ole vielä katkennut. Talkooporukoissa olen ollut myös Tampere-Jukolassa ja NuJussa. Hienoja muistoja on tarttunut haaviin kaikista edellä mainituista. Jaoston vuosikokouksessa sain palkinnon. Senkin uhalla, että Vahve on ainoa jonka mielestä ansaitsin tämän palkinnon, kiitän teitä kaikkia saamastani huomiosta. Samantien vuosikokouksen aikana ymmärsin, ettei kyseessä olekaan mikään tavallinen takkapuu, vaan pikemminkin kultainen klapi. Puhalletaan yhteen hiileen. Mitä kaikkea se tarkoittaakaan? Nimet kuusipuun kyljessä kertovat, että yhdessä ovat olleet puhaltamassa niin edustusurheilijat kuin muutkin toimijat. Omalta kohdaltani voin sanoa, että kanssanne on ollut helppo puhaltaa kun välillä on saanut vetää henkeä sisäänkinpäin. Posket tennispalloina ei kenenkään tarvitse aina olla. Seurakaveruuden lisäksi tunnen saaneeni näinä vuosina, myös paljon hyviä ystäviä.

Uskon, että kun vuorostani mietin seuraavaa nimeä yhteenhiileenpuhaltajaksi, minulla on vaihtoehtoja yhden suunnistusjaostollisen verran. Erityisesti toivon, että tästä tulisi Nuorten ryhmän yhteen hiileen puhaltamisen vuosi. Palataan tämän jutun ensimmäiseen kysymykseen, aavistan miksi se esitettiin minulle juuri nyt. Aprillipäivän aikoihin Esa arvuutteli mistä saataisiin Nuorten ryhmälle uusi vetäjä. Enkö ymmärtänyt kysymystä vai mistä lie johtui kun jo saman puhelun aikana vastasin, että saattaisin ryhtyä pestiin. Toisaalta tunnen lähes kaikki ryhmän urheilijat. Meillä on taitavia ja aktiivisia ohjaajia sekä pisteenä iin päälle loistavat valmentajat Mika ja Riikka. Tehdään yhdessä tästäkin vuodesta upea pyrintöläisvuosi. Vuoden uutuutena ryhmällemme tarjotaan torstaisin yhdistelmäreeniä, be there! Näihin tunnelmiin, peukku paikalleen ja leukaa ylös.

tsimo

HISU kuvina

J Vahvelainen & Lammikko

Edustuksen Tsekin leiri 10.-18.3.

Severi Kymäläinen

Ei ole edustusryhmä käynyt ulkomaanleirillä sitten kuin viimeksi, eli toisinsanoen miesmuistiin. Loppuvuoden ja tammikuun aikana alkoi kuitenkin hiljalleen varmistua maaliskuun puoleen väliin ajoittuva Tsekin leiri, joka oli suunnattu ennen kaikkea Punakoneelle ja –hilkoille, sekä 2013 Tsekin Hradec Kraloven JWOC:iin tähtääville nuorille. Syystä tai toisesta viimeisiä ei reissussa juurikaan näkynyt, mutta muutamia rohkeita edustusurheilijoita matkaan kuitenkin vaivautui.

Matkaan lähdettiin lauantaiaamuna 10.3. kukonlaulun aikaan Tampere-Pirkkalan lentoaseman ykkösterminaalista. Helsingin kautta Prahaan, auto alle ja ajo Doksyyn oli suunnitelma, jossa hyvin pysyttiinkin ja plaanin mukaisesti iltapäiväksi jäi vielä aikaa lähteä tutustumaan mielenkiintoisiin hiekkakivimaastoihin. Tässä vaiheessa leiriä vielä yhden henkilöautokunnan voimin käytiin katsastamassa läheinen mäntykangas, jota halkoi pienipiirteiset ja tarkkaa kartanlukua vaativat hiekkakivireunusteiset ja jyrkkäpiirteiset nenät. Maasto toimi hyvin erilaisen suunnistustekniikan opetteluun ja sisäänajoon tulevia päiviä varten, ja pienistä virheistä otettiin oppia, jotta lippu halkeaisi vaativimmissa maastoissa.

Sunnuntaina hyökättiin heti aamupäivästä allekirjoittaneen mielestä leirin upeimpaan maastoon (Hradcany), jossa oli ohjelmassa viistonnisella parin kilometrin luuppeja kolmin kappalein. Aivan huikea maasto; mäntykangas tarjosi juostavuutta ja korkeat kivipaasit taidollista haastetta. Karttapala toimii poikkeuksellisesti näin mustavalkoisenakin, kun ei siinä juuri muita värejä esiinny. Iltapäivällä vierailtiin managerin mielestä Tsekin parhaassa maastossa, joka muistutti yllättävän paljon laakeaa ja nopeakulkuista eteläsmåålantilaismetsää pienellä hiekkakivibonuksella. Selvästi loivapiirteisenpänä maastona reeni oli mukavaa vaihtelua paikoitellen todella jyrkille könyämisrinteille.

Leirin hailaitti oli ehdottomasti maanantain pitempi taitoreeni kartalla Supí hora, tuttavallisemmin supikoira. Paljon oli tarjolla vaativaa reitinvalintaa ja vielä vaativampaa rastinottoa ja rastilta lähtöä ja rastiväliä ja kaikkea muuta. Pieni karttapala kertonee taas enemmän kuin tuhat sanaa, tsiikatkaa siitä. Jotain maastosta kertonee se, että sain 6,5km:n radalla kulumaan suht hyvällä suorituksella aikaa 92min.

Kivaa se oli jokatapauksessa ja iltapäivällä olinkin sen verran kanveesissa, etten kyennyt lähtemään muiden kanssa vierailemaan läheiselle linnalle. Mutta kun ei linnan muurien sisäpuolelle ollut sesonkiaikojen ulkopuolella innokkailla turisteilla asiaa ja paikanpäältä otetuista valokuvistaakaan ei voi ulkopuolisena sanoa ovatko ne mustavalkokuvia vai värillisiä otoksia, niin ei sen reissun skippaaminen jäänyt onneksi yhtään harmittamaan. Eurosportilta tuli sitä paitsi samanaikaisesti erään Indiana Wellsin naisten WTA-tourin toisen kierroksen ottelun uusinnan uusinta! Eihän kukaan yhtään urheiluhenkinen ihminen voi jättää sitä katsomatta. Tiistaina oli leirimestaruudet jaossa redusoidulla kartalla todella mukavassa maastossa, jota ei voinut etukäteen, eikä jälkikäteenkään, kartan ulkoasusta päätellä. Oli jälleen kerran kyllä aivan huikea maasto, pienine korkeuseroineen ja vaikut-

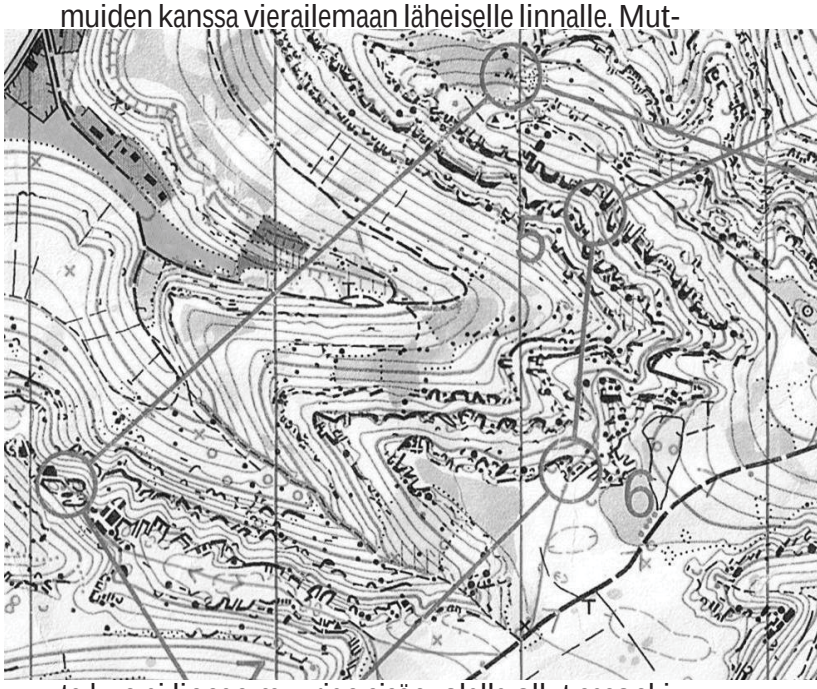

tavine hiekkakivirinteineen, jonka kruunasi omalta osalta täydellisyyttä hipova suoritus. Mestaruudet jaettiin pienissä pääsarjoissa tiukkojen taistojen jälkeen Kyrölälle ja Jirasekille. Iltapäivän rinttiotatus käytiin paikallisella omakotialueella. Maasto sprinttiin suhteellisen iisi, mutta kyllä sitä silti itse onnistuin kursimaan kasaan oman suunnistusurani toisiksi heikoimman sprinttisuorituksen, joka kalpenee vain Zermattin 2004 rinttihylsyn rinnalla. Lammikko sanois, että maasto oli näennäisesti helppo ja vaikeus on helppoudessa – I agree. Keskiviikkona vaihdettiin maisemaa Doksysta Hradec Kraloveen ja loppuleirin ohjelmassa olikin tutustumista ensi vuoden JWOC-maastoihin. Loistavaa, koska yhtä lukuunottamatta koko jengi on kisojen aikaan kahdesta kahteenkymmeneen vuotta yli-ikäisiä. Jos minulta kysytään niin olisin ehkä mielummin viettänyt loppuleirinkin Doksyssa, mutta kun ei kysytä niin mennään sitten porukan mukana. Tietämättömille kerrottakoon, että maastot muuttuvat parin tunnin siirtymän aikana loistavista aivan hirveiksi, mitä ei voi liikaa korostaa. Se on vähän sama asia kuin nauttisi ensin vanhanajan vaniljajäätelöpallon kanelitangolla, strösseleillä ja lämpimällä suklaakastikkeella, koristeltuna sateenvarjolla ja tähtisadetikulla ja välittömästi kun viimeisen lusikallisen on saanut nielaistua kauhoisi perään 400 grammaa kylmää maksalaatikkoa.

Mutta kun kerran Hradeciin oltiin tultu niin olihan siitä otettava irti oppia mannermaisesta suunnistuksesta se kaikki, mitä parissa päivässä oli saatavissa. Torstaina siis oli ohjelmassa aamupäivällä perus suunnistusreeni mitäänsanomattomassa rinnemaastossa sporttitikuin ja leimasimin, joista lopulta vain noin kolmasosa oli muistettu herätellä aamulla talviunilta. Iltapäivällä kirmattiin sprintti majoituksen viereisellä kerrostaloalueella, josta tytöt kenties oppivat ettei verryttelytakkeja välttämättä kannata jättää roskakatokseen kiertoon harjoituksen ajaksi. En ole ainakaan kuullut, että Suomessa kellään olisi tapana sujauttaa takkiaan reenin ajaksi UFFin keltaiseen konttiin, mutta tapansa kullakin.

Perjantaina leiriläisillä oli vapaat kädet tehdä haluamiaan reenejä majoituksen lähistöllä ihan omien mielihalujen mukaan. Osa piti kuitenkin mielessä, että viikonloppuna oli kisoja tulossa, ja otti sen myötä perjantain hieman kevyemmin, osa ei. Lauantaina oli tosiaan tarjolla tosi-pitkän-matkan-kisa, jonka muutamat päättivät ottaa pitkänä lenkkinä seuraavan päivän viestiin panostaen. Davo kuitenkin kävi hakemassa voiton kotiin ja Kyrölä sippaamassa. Seuraavan päivän viestissä, josta siitäkin on karttapalaa tarjolla, olikin sitten jo kaikilla kaikki pelissä ja tuloksetkin olivat vihdoin senmukaisia. Naisten viestiin meillä ei riittänyt juoksijoita kaikille osuuksille, joten sieltä oli luonnollisesti tuloksena keskeytys, mutta miehissä otettiin kunniaa ja glooriaa senkin edestä.

Salmen kirjoittaman kisaraportin voi kukin itsekseen lukea Hevoskuurista, mutta lyhykäisyydessään kisa eteni seuraavasti. Alotuksesta Jirasek tuli vaihtoon mukavasti kymmenennen sijan tietämillä noin minuutin kärjestä jääneenä. Jaro paineli lyhyen toisen osuuden muutaman sijan nostaen eron kärkeen pysyessä kutakuinkin samana. Minä sain vastuulleni pisimmän kolmannen osuuden ja varvaukseen asti loistavasti sujunut kisa sai pienen kauneusvirheen loppulenkin pienestä virheestä, mutta vaihtoon silti kolmantena minuutin verran perässä. Davo hoitelikin viimeisellä osuudella sitten voiton turvallisesti kotio kovalla lopun irtiotollaan, eikä loppusuoran varressa tarvinnut enää jännätä, kuinka kisassa tulee käymään. Noita tsekkiläisiä niin hyvin tunne, mutta kyllä toiseks tulleessa joukkueessa juoksi pari viime vuosien nuorten arvokisamitalistia ja aikuisten arvokisaedustaja niin kyllä tähän saavutukseen voi ihan tyytyväinen olla. Samana iltana matkustettiin vielä kisojen päälle takaisin räntäsateeseen.

Yksi kevyempi päivä paikan päällä vielä rankan kisaviikonlopun jälkeen ja leiri olisi ollut täydellinen, mutta ei se tällaisenakaan kokonaisuutena lainkaan huono ollut. Hieno reissu kaikkineen ja ens kerralla vaan vielä vähän vahvempi suomalaisosanotto niin a'wot.

Good was? Good was!
Grüezi von der Schweiz!
Severi

Tsekki kuvina

J Salmelin

Miten Tampereen Pyrintö syntyi

Tuomo Juntunen

Urho Salo on toimittamassaan kirjassa ” Tampereen Pyrintö 100 vuotta ” (1996) ansiokkaasti kertonut seuramme vuosisataisesta taipaleesta. Kirja on erinomainen lähdeteos historiasta kiinnostuneille. TP:n arkisto on historiansa aikana tuhoutunut ainakin kaksi kertaa. Ensimmäisen kerran vapaussodan myllerryksessä, toisen kerran valitettavassa vesivahingossa Ratinanlinnassa. Paljon alkuperäisiä asiakirjoja menetettiin. Monille saattaa olla uutta kuulla, että ” Pyrintö” - lehti (myöhemmin ”Pyrintöläinen”) on ilmestynyt jo vuodesta 1916. Lähes kaikki seuran hallussa olleet alkuvuosikymmenien lehdet kuitenkin olivat hävinneet em. hävityksissä, ja tallessa olikin ainoastaan n. 60, lähinnä viime vuosikymmenien lehteä. Yhdessä suunnistusjaoston aiemman puheenjohtajan Jyri Vilpon kanssa otimme tehtäväksi löytää eri arkistoista, kirjastoista , museoista ja muista lähteistä ympäri maata niin monia TP-lehtiä kuin mahdollista. Usean vuoden penkomisen ja paljon matkustamisen jälkeen historian tutkijoiden käytettävissä on nyt yli 300 lehteä. Niiden dokumenttiarvo on korvaamaton. Suunnistajina olemme ymmärrettävästi laittaneet paljon painoa myös suunnistusta koskevan materiaalin keräämiselle.

TP:n syntyvaiheista on vuosien saatossa kirjoitettu paljon ja kirjavasti. Siksipä on paikallaan antaa asiassa puheenvuoro seuran puheenjohtajalle, toimittaja Valtteri Muukkoselle, joka sata vuotta sitten aitiopaikalta ohjasi TP:n kehitystä. Seuraavassa julkaistaan osa Muukkosen esitelmää seuran 20-vuotisjuhlassa v. 1916, sanasta sanaan ja sen aikaisessa kirjoitusasussa.

” Jos me nykyajan silmälaseilla katsellen tarkastelemme olojamme 20-30 vuotta takaperin, niin luulenpa, että tarkastelumme tulos meitä monessa suhteessa huvittaa ja saattaapa vetää suupieliä hymyynkin. Mistään järjestetystä toiminnasta ei silloin voi suuria puhua, sillä ne ajat olivat vasta meidän voimistelu- ja urheiluelämämme syntymisen aikoja ja uuden tulokkaan ensimmäisiä potkuja ahtaissa kapaloissaan. Nykyajan ihminen on tottunut spesialistien, erikoismiesten, loistaviin tuloksiin. Silloin, mikäli vähänkään järjestettyjä varsinaisia kilpailuja oli olemassa, vaadittiin jossakin lajissa palkinnoille päästäkseen, että piti myöskin suorittaa vaaditut minimit ja maksimit muissa lajeissa. Ja mikäli kilpailuja muuallakin oli kuin pääkaupungissa, pidettiin ne joittenkin kansajuhlien yhteydessä, joissa palkinnot olivat rahaa ja välineet useasti sangen epämääräistä laatua, ”satsi” vapaa jne. Ja entäs sitten ne tulokset! Mainitsen vain pari esimerkkiä täältä omasta kylästämme. Kuulantyönnössä sai parikymmentä vuotta takaperin ensimmäisen palkinnon – se oli tavallisesti 8 mk – yhteistuloksella, joka pysytteli alle 16 m. Wallan loistava kaiketi oli silloinen ennätys, jolla Heikki Kuusniemi ansaitsi kerran 8 mk, kun hän työnsi 17 ja puoli metriä ja jätti jälkeensä kumminkin seuraavaa miestä noin 2 m. Ja mitähän arvelevat nykyiset keihäänheiton mestarimme ja ennätysmiehemme siitä, yhteistuloksella 49 m 20 cm, ottaaksemme taas vallan umpimähkäisen esimerkin, myöskin ”tienattiin” ensimmäinen palkinto 8 mk. Juhlallisemmalta ehkä kuulostaisi se, että joku ensimmäisen palkinnon saadakseen hyppäsi korkeutta 60 tuumaa eli noin 149 cm, mutta sellainen hyppy arvioitiin vain 5 mk hintaiseksi, arvatenkin se siksi, että kun hypättiin nuoran yli, siinä oli helppo harjoittaa ” keinottelua ”. Näistä esimerkeistä näkynee koko lailla hyvin urheiluelämämme silloinen yleinen taso.

Paremmalla kannalla oli sentään voimistelu. Olihan meidän oma, suomalainen voimistelujärjestelmämme luotu jo paljon enemmän kuin 30 vuotta takaperin ja saivathan meidän nuoret miehemme 1878 asetuksen uudelleen herättämässä sotaväessämme opetusta ja harjotusta voimistelussa. Varsin vähäiseksi ei kai juuri tämän viimeksi mainitun seikan merkitystä olekaan arvioitava. Varsinaisia voimisteluseurojakin oli olemassa verraten runsaasti – esiintyihän niitä ensimmäisessä voimistelujuhlassa, mikä meillä on vietetty, v. 1886 kokonaista 14 – tulos, jota paljon paremmalle ei ole myöhemminkään tahdottu päästä. Huomattava kuitenkin on, että tämä harrastus silloin pääasiassa eli herraspiireissä ja olemassa olevat seuratkin olivat jotenkin järjestään herrojen seuroja, lisäksi vielä ruotsalaisia. Työväki ja rahvas oli silloin vielä suureksi osaksi syrjässä koko liikkeestä.

Mutta siirtykäämme nyt tänne omille kotinurkille, rakkaaseen Tampereeseemme. Ensimmäinen täällä toiminut voimisteluseura – hengissähän se on vieläkin – on kai ollut Gymnastikföreningen för herrar (Herrojen voimisteluseura) eli Tammerfors Gymnastkförening (Tampereen Voimisteluseura) niin kuin nimi lie nykyään. ” Kaupungin voimisteluseuran ” nimellä se alkuaikoinansa paremmin tunnettiin suomalaisissa piireissä. Ensimmäinen suomalainen voimisteluseura lienee ollut raittiusseura Liiton yhteyteen v. 1886 syksyllä perustettu miesten voimisteluosasto. Tämän Liiton voimisteluosaston johtajana oli opettaja A.Haarus (nyk. Sulkakoski). Ainakin 1890-luvun taitteessa oli jo olemassa myöskin Finlaysonin puuvillatehtaan miesten keskuudessa voimisteluseura, jolla ei kuitenkaan lie ollut mitään erityistä nimeä, sanottiinhan vain ” tehtaan voimisteluseuraksi ”. Sen perustaja ja johtaja oli tehtaan eli Sitkan koulun opettaja Valve.

Olemme näin tulleet v:een 1891, siis 25 vuotta taaksepäin. Mikäli muistitietoon voi luottaa – sivumennen haluan tässä jo vastaisenkin varalle huomauttaa, että koko tämä esitys on täytynyt perustaa aina v:een 1907 saakka kokonaan muistitietoon niin paljon kuin sitä olen voinut eri henkilöiltä, jotka vanhempina aikoina ovat olleet mukana, , saada irti ja kokoon – tuli johonkin mainitun Liiton voimisteluseuran harjotukseen todennäköisesti syyspuolella vuotta 1891 Canth, joka alkoi keskustella seuroista miesten kanssa ja kehotella, että perustettaisiin oma itsenäinen voimisteluseura, jota hän rupeaisi johtamaan. Samanlaisilla asioilla Canth lienee liikuskellut myös pumpulitehtaan miesten seurassa. Joka tapauksessa oli Canthin puuhan tuloksena se, että osa Liiton miehiä ja nuo tehtaan miehet v. 1891 perustivat voimisteluseuran, joka sai nimekseen ” Vapaa ”. Sen ensimmäinen johtaja oli sitten Canth, joka siinä virassa toimi pari vuotta. Erään selkkauksen jälkeen Canth katsoi parhaaksi jättää johtajantoimen, jolloin uudeksi johtajaksi tuli A.Helenius, joka yhteen aikaan johti myös Taistossa samaan aikaan toiminutta voimisteluseuraa. Pääasiassa ainakin alkuaikoina harjotettiin sauva- ja vapaaliikkeitä Lankisen talossa olleessa ruotsalaisessa alkeiskoulussa. Telineliikkeitä myöskin oli harjotettavana. Niitä opittiin m.m. siten, että käytiin kansakoulun akkunan takana ja rekelin reijästä katselemassa ja kurkistelemassa herrojen voimistelua. Kun joku liike nähtiin, riennettiin heti pihassa olevalle rekille yrittelemään. Menivätpä rohkeimmat suoraan saliin pyytämään, että saisivat katsella, kun herrat voimistelevat, ja siten oppivat liikkeitä. On muuten varsin luonnollista, että näin meneteltiin, sillä kaikki jäsenet olivat tavallisia työläisnuorukaisia, joilla ei mitään opillista sivistystä ollut, eikä siihen aikaan liioin ollut olemassa mitään käsikirjoja, jotka olisivat voineet avuksi olla.

Kuten sanottu johti Helenius myös Taiston voimisteluseuraa. Tästä kait syntyikin hankauksia ja seurauksena oli, että Helenius erosi ” Vapaan ” johdosta oltuaan siinä kolmisen vuotta. Nyt syntyi johtajapula, ja silloin päätettiin haudata koko ” Vapaa ”. Keväällä 1896 päätös pantiinkin toimeen ja juhlalliset ” hautajaiset ” pidettiin eräänä kauniina lauvantai-iltana ” Bauerin hotellissa ” ” Vaasassa ”, joka oli vartavasten yksin näitä ” hautajaisia ” varten vuokrattu ja missä siis ” Vapaa ” autuaasti erisi tästä maailmasta. Tässä tilaisuudessa annettiin samalla Heleniukselle muistolahja.

Mainitut ” Vapaan” hautajaiset ovat siitä merkilliset ja muistettavat, että niissä on lausuttu nykyisen ” Pyrinnön ” syntysanat. Siinä tilaisuudessa nim. tuli keskustelua uuden seuran perustamisesta, koska ei toki haluttu ilman seuraa ja voimistelua olla. Päätettiinkin syksyllä uusi seura alottaa ja sen johtajaksikin esitettiin jo tässä tilaisuudessa E. Virman (Vaaja) (Virmannin Eetu). (Näin Pyrintö on ” Vapaan ” suoranainen jatko, joten se oikeastaan voisi jo viettää 25-vuotisjuhlaansa, sillä todellisuudessa nämä ” hautajaiset ” eivät merkinneet

muuta kuin nimen ja johtajan muutosta). Syyspuolella sitten pidettiin nähtävästi jonkinlainen perustava kokous – Mältinrannassa. Miehiä olikin uuteen seuraan tiedossa tarpeellinen määrä ja toiminta päätettiin alottaa. Nähtävästi valittiin silloin myös jonkunlainen johto- ja toimikunta, jolle m.m. tuli sääntöjen laatiminen tehtäväksi ja ehkä myös nimen keksiminen. Tosiasia on joka tapauksessa se, että eräänä hyvin syksyisenä, kurjanilmaisena päivänä pidettiin uusi kokous – tai liekö ollut tuon johtokunnan kokous - Pyynikillä, Termopyylen kiviportaiden päässä, missä uuden seuran säännöt laadittiin ja ristiäiset pidettiin. Nimiehdotuksia kuuluu olleen useampia: Yritys, Pyrkimys, Pyrintö j.n.e. Kun ei yksimielisyyttä tullut, niin, siten on minulle kerrottu, Hellstenin Jussi (Histo) kiivastui ja lausui: " olkaa te vai pojat, pyrkiinhän me ruvetaan, niin Pyrintö sen nimi olla pitää". Ja niin oli asia ratkaistu, ja tuo sittemmin niin kuulu nimi keksitty ja seura lopullisesti perustettu. Ne viisi miestä, jotka ainakin olivat tässä tilaisuudessa läsnä, olivat (kaikki muuten Puuvillatehtaan työmiehiä): E. Virman (Vaaja), Aleksi Saren (Sola), J.K. Hellsten (Histo), Ville Solin (Paavola) ja F. Ärlig, taikka, luetellakseni heidät siten kuin tavallisessa puheessa heitä silloin mainittiin ja tutummalta asianomaisillekin kuuluu: Virmannin Eetu, Sarenin Aleksi, Hellstenin Jussi, Solinin Ville ja Äärligin Feeli. Alkuperäiset säännöt eivät olleet kovin laveat, käsittäen kaiken kaikkiaan vain 8-9 pykälää, eivätkä täyttäneet edes tavallista kirjoitusarkkia. Mitään vahvistusta säännöille ei liene haettu, vaikka puhetta siitä oli ollut ja seuran ensimmäinen sihteeri Saren (Sola) ne jo sitä varten kerran puhtaaksikin kirjoitti. Tällaisessa näin lyhyessä asussa eivät säännöt liioin kauvan pysyneet. Pian niihin tehtiin lisäyksiä ja korjauksia. 5-henkinen johtokunta – se oli samalla huvitoimikunta – ja siihen lienevät ensimmäisenä kuuluneet jo mainitut henkilöt. Seuran ensimmäisenä johtajana ja myös ensimmäisenä puheenjohtajana oli kuten hyvin tunnettua E. Virman (Vaaja). Ensimmäinen sihteeri Saren (Sola) jo mainittiin. Varajohtajana ja rahastonhoitajana toimi J. Hellsten (Histo). Seura toimi aluksi tavallaan suljettuna, sillä ensimmäisen harjotushuoneen ahtauden vuoksi päätettiin joukkoon ottaa vain 12 miestä vakinaisiksi rivimiehiksi, ja 4 varalle. Ensimmäisiä miehiä, paitsi edellisiä, olivat E. Österman (Rae), F. Snellman (Sarsa), J. Nyqvist (Uusioksa), K. Jutin, A. Vahlström. K. Hellsten, E. Linden (Kuohukivi), T. Helander, E. Ylänen. "

Lähde:
Pyrintö-lehti n:o 1/1917, 20.1.1917
Pyrintö-lehti n:o 2 / 1917, 20.2.1917

Lukijakilpailu – Metsien erikoiset esineet

Keskiverto suunnistaja on vieraillut elämänsä aikana sadoissa ellei tuhansissa metsissä ympäri maata ja maailmaa ja varmasti nähnyt ties mitä. Halokeeni haluaa nyt selvittää, minkälaisiin esineisiin tai muihin outouksiin lukijat ovat suunnistusuransa aikana törmänneet. Oletko kenties nähnyt ilveksen, löytänyt kenkiä metsästä tai ämpäreitä puusta? Erikoisten esineiden ja asioiden lista julkaistaan Halokeenin seuraavassa numerossa. Vastaukset pyydetään lähettämään Halokeenin sähköpostiosoitteeseen halokeenimagazine@gmail.com. Laita viestin aiheeksi "ERIKOISET ESINEET". Kirjoita viestiin esine, sen löytöpaikka ja halutessasi lyhyt kuvaus löydöksestäsi. Myös kuvamateriaali on suotavaa. Kaikkien lähettäjien nimiä ei julkaista lehdessä, mutta erikoisimman esineen ilmiantaja saa palkinnon sekä nimensä lehteen. Metsien erikoiset esineet -kilpailu on toinen osa suunnistusjaoston 80-vuotisjuhlavuoden kilpailusarjaa. Juhlavuoden jokaisessa numerossa on uusi kilpailu.

Suvi harju

Lukijakilpailu – Suunnistusbiisejä

Edellisessä numerossa alkoi suunnistusjaoston 80-vuotisjuhlavuoden kunniaksi kilpailusarja ja sen ensimmäinen osa koski suunnistusaiheisia kappaleita. Vastauksia saimme postiluukkuun pitkin alkuvuotta ja tässä niistä osa.

Etsin kunnes löydän sun - Markku Aro
Pieni polku - Erkki Junkkarinen
Sininen Ylivoima: K-piste
Sininen Ylivoima: Sekundasporttii
Kotiteollisuus: Hornankattila
Rasti Nuotit: Älä sitte pummaa
Rasti Nuotit: Tiedän että onnistun
Rasti Nuotit: Synnyin voittamaan

Halokeeni Magazine ylpeänä esittää, lukijakilpailun voittaja - Tarja Vahvelainen!

Onneksi olkoon! Olette voittaneet Sinisen Ylivoiman hittilevyn Sekundasporttii.

Vahvelaiset osallistuivat kilpailuun Leevi and the Leavingsin kappaleella Turkmenialainen tyttöystävä. Ensimmäisessä säkeistössä kuvataan, miten kohde on ensin löydyttävä kartalta ja miten sinne sitten osaa. Toisessa säkeistössä kuvataan tarkemmin reitinvalintaa. Kolmannessa säkeistössä kuvataan kaikille suunnistajille tuttua ilmiötä: väsyneenä voi helposti eksyä.

Minä poikamiehenä tietenkin
lehti-ilmoitukseen vastasin
Sitä pitkän matkan tehdä saa,
kun on pakko kauas matkustaa jos mielii
itselleen saada rakkaimman.
Ja kunhan vain Turkmenia ensin löytyy
kartalta Mä tähdet kompassina luokses
suunnistan

Mun oma Ljeni, Ljeni, Ljeni
Uskomattoman kaunis morsian
Niin soma Ljeni, pieni Saraseni
Mun oma Miss Turkmenia

Tiekartalta matkoja mittailin
Ajoreitin viivalla merkitsin:
Viipuri sitten Pietari, Moskova
ja seuraavaksi Voldograd ja sielta
Araljärven kautta Azabadhiin
Ja taas kun vaaramaisemat aavikoksi muuttuvat
maastoauton voi kai vaihtaa kameliin

Mun oma Ljeni, Ljeni, Ljeni
Uskomattoman kaunis morsian
Niin soma Ljeni, pieni Saraseni
Mun oma Miss Turkmenia

Tiekartalta matkoja mittailin
Ajoreitin viivalla merkitsin:
Viipuri sitten Pietari, Moskova
ja seuraavaksi Voldograd ja sielta
Araljärven kautta Azabadhiin
Ja taas kun vaaramaisemat aavikoksi muuttuvat
maastoauton voi kai vaihtaa kameliin

Mun oma Ljeni, Ljeni, Ljeni
Uskomattoman kaunis morsian
Niin soma Ljeni, pieni Saraseni
Mun oma Miss Turkmenia

Väsyneenä voi helposti eksyä
Sitä alkaa jo nähdä näkyjä
kun pitkän matkan tehdä saa,
jo on pakko kauas matkustaa
Kenties turhaan aavikolla harhaillen
Eksyksissä silti uskoen, että tuike tähtien
on vain heijastusta sinun silmien

Mun oma Ljeni, Ljeni, Ljeni
Uskomattoman kaunis morsian
Niin soma Ljeni, pieni Saraseni
Mun oma Miss Turkmenia

Niin soma Ljeni, Ljeni, Ljeni
Uskomattoman kaunis morsian
Niin soma Ljeni, pieni Saraseni
Mun oma Miss Turkmenia

Niin soma Ljeni, Ljeni, Ljeni
Uskomattoman kaunis morsian
Niin soma Ljeni, pieni Saraseni
Mun oma Miss Turkmenia

Toimituksen huomio!
Edellisessä numerossa ilmestyneestä ‘Suunnistusjaoston strategia’-kirjoituksesta oli jäänyt taittovaiheessa osa puuttumaan, joten tässä koko kirjoitus uudelleen painokoneen läpi syötettynä.

Mikä ihmeen strategia?

Sirpa Lusa

Suunnistusjaosto on yhteistyössä laajan työryhmän kanssa työstänyt suunnistusporukalle oma strategiaa tulevan juhlavuoden kunniaksi. Sen työstämiseen on osallistunut kahdessa eri tilaisuudessa alla mainittu ryhmä seuran aktiivisia toimijoita. Heille kuuluu siitä suuri kiitos!

Yksi suureksi huolenaiheeksi strategiatyöskentelyssä nousi talkoolaisten puute eri tilaisuuksiin/tilanteisiin liittyen. Talkoolaisilla on oleellinen merkitys seuran toiminnassa. Toivomme, että asiaa havainnollistaa ympäristön kuvaus sekä missio ja visio. Erityisesti kaikkien meidän yhteisesti hyväksymien arvojen (tai edes jonkin niistä) toivomme motivoivan meitä aktiiviseen toimintaan. On tärkeää, että kaikki seurassamme tuntevat itsensä arvostetuksi ja tervetulleeksi: kaikkien panosta tarvitaan. Toimintaan osallistumisesta pitäisi saada tunne, että on saanut itselleen jotain arvokasta. Vapaaehtoistoimintaan osallistumisen on todettu parhaimmillaan lisäävän onnellisuutta, kun voi olla osallisena jossain ja voi toteuttaa omaa osaamistaan! Siihen toivomme strategiammekin johtavan!

Tampereen Pyrintö
Suunnistusjaoston strategia 2012-2016

Missio: (Miksi olemme olemassa?)
Tampereen Pyrintö tarjoaa perinteikästä, laadukasta ja menestyksekästä suunnistustoimintaa Pirkanmaalla kaiken ikäisille. Jäsenistöllä on mahdollisuus kehittyä ja kasvaa porukassa oman mieltymyksen/potentiaalin ja yhteisten arvojen mukaisesti.

Toimintaympäristön kuvaus:
Yhteiskunnassa tapahtuvat muutokset heijastuvat seuran toimintaan. Teknistyminen ja kiireinen elämänrytmi on johtanut ihmisten passivoitumiseen ja liikunnan harrastamisen vähenemiseen. Yhteiskunnan taloudellisen tilanteen vuoksi seuran toiminnan rahoittaminen on suuri haaste, muun muassa sponsoroinnin vähenemisen vuoksi.

Seuran oravapolkukoulu on vetänyt hyvin nuoria. Silti kilpailu harrastajista eri lajien kesken on kova ja lajit pyrkivät sitouttamaan yhä nuorempia vain yhteen lajiin. Kestävyyslajit eivät ole nuorison suosimia trendilajeja. Suunnistuksen pariin tulevien lasten vanhemmat ovat usein itsekin suunnistajia ja heitä kuten myös muita vanhempia pitäisi rekrytoida lisää ja säännöllisesti mukaan aktiiviseen seuratoimintaan.

Seurassa on ilahduttava määrä liiton valmennusryhmissä olevia menestyviä suunnistajia. Samalla heidän valmennuskulunsa ovat seuralle korkeammat kuin koskaan. Tavoitteellisesti harjoittelevien niin nuorten kuin aikuistenkin harjoittelu-, valmennus- ja kilpailukulut ovat kasvussa muun muassa arvokisojen katsastusjärjestelmien sekä Suunnistusliiton korkeiden omavastuiden vuoksi. Myös valmennusryhmien ulkopuolella olevien suunnistajien tilanne ei tällä hetkellä ole ihanteellinen. Edustusryhmä on toivonut seuraan päätoimista valmentajaa. Tällä hetkellä seuran lajipäällikkökin toimii ilman säännöllisiä palkkatuloja.

Tulevaisuudessa kartat tulevat vaatimaan panostusta entistä enemmän – lisäksi kartoittajista on pulaa. Tulee tehostaa myös karttojen yhteiskäyttöä, koska kaavoitus voi estää lähimaastojen käyttöä. Suunnistukseen on tullut sprint ja tulee edelleen mukaan uusia kilpailumuotoja. SSL kehittää teknisiä palveluitaan: IRMA, ilmoittautumis- ja tulospalvelujärjestelmä. Todennäköisesti ns. suurempia kilpailuja televisiointeineen tulee olemaan entistä enemmän. Nämä kaikki aiheuttavat lisähaasteita seuroille.

Pirkanmaalla on vahvat suunnistamisen harrastamisen perinteet sekä vahva seurahenkisyys, joka pitäisi saada jatkossakin säilymään. Suunnistuksen pitäisi kuitenkin päästä pois sisäänpäin lämpiämisestään ja yrittää saada lajille lisää näkyvyyttä esim. ylittämällä mediakynnys useammin ja tarjota entistä useammille pirkanmaalaisille ihmisille hieno harrastus – suunnistus.

Metsä on suomalaisille tutkitustikin tärkeä hyvinvoinnin kannalta. Suunnistuksella on luontolajina vetovoimaa ja ihmisillä on halu hakea haasteita. Siksi uskomme, että suunnistus säilyttää kiinnostavuutensa sekä kunto-, että kilpatasolla kiristyvässäkin kilpailussa harrastajien ajasta ja mielenkiinnosta.

Arvot:

- halu menestyä
  - henkilökohtaisissa kilpailuissa ja viesteissä
- yhteishenki (yhdessä tekeminen) - yhteisöllisyys
  - yhdessä toimiminen on kaiken seuratoiminnan lähtökohta
  - eri sektoreiden yhteistoiminta ja henkilöiden tuttuus
  - perinteet
  - yleisseura
- välittäminen
  - kaikkien huomioiminen
- avoimuus ja läpinäkyvyys
  - tiedottaminen
  - toimintakalenteri
  - talouden hoito
- tasapuolisuus
  - tiedotetaan yhteisesti sovituista toimintatavoista ja noudatetaan niitä
- yksilöllisyys
  - tunnistetaan yksilölliset erot ja tuetaan niitä
- suunnistusilo
  - harrastaminen on kivaa ja iloa tuottavaa - tavoitteellistakin, mutta ei liian ryppyotsaista.

Seuratoimintaan liittyy aina tärkeänä tiedottaminen, jolla viestitään niin sisäisesti kuin ulkoisesti lajistamme, arvoistamme ja saavutuksistamme ja kuinka niihin on päästy. Tiedotus tulee olemaan seuran ja jaoston suurimpia haasteita ja kehittämisen kohteita. Hyvä tiedottaminen edesauttaa myös varainhankinnan toteuttamista.

Visio 2016: (Minkälainen haluamme olla, mihin pyritään?)
Tampereen Pyrintö on paras suunnistusseura. Tampereen Pyrintö tarjoaa suunnistustoimintaa, jossa kaikki viihtyvät. Seuralla on selkeä kehittyvän urheilijan polku ja polku muulle seuran toiminnalle. Seura on taloudellisesti omavarainen ja omaa riittävän kasvuvarannon. Pyrintö sallii ja kannustaa myös muiden liikunnallisten lajien harrastamiseen.

Tärkeimmät strategiset keinot:
1. Talouden turvaaminen
2. Koko jaoston yhteisten tilaisuuksien järjestäminen - jaoston strategia, urheilijat ja toimijat/ toiminnot kaikkien tiedossa
3. Suunta huipulle (Suhu) -toiminnan yhteinen suunnittelu (nuoret, naiset, miehet)
4. Oravapolun (uusien) vanhempien ja oravien rekrytoinnin ja sitouttamisen vahvistaminen

Tarkemmat strategiset keinot suunnitellaan sektoreittain.

Strategian työstämiseen osallistuneet eri sektoreiden edustajat:
Kaj Andresen, Juha Laakkonen, Marja Joutsen, Jarno Salmelin, Jarkko Laine, Maria Laine, Tuire Niemi, Esa Kuukka, Sirpa Lusa, Keijo Viilo, Maritta Kymäläinen, Ulla Harju, Jaakko Paasi, Annika Viilo, Sami Mustajoki, Riitta Mähönen, Tiina Jussila, Tuija Schmidt, Riikka Eerola, Mikko Eskola, Ari Virekunnas, Reijo Viitanen, Saana Vahvelainen, Olavi Mäki, Eki Munukka, Antti Karhola.

Vuosikokousmietteitä

Kaj Andresen

Suunnistusjaostomme piti vuosikokouksensa helmikuun 17 päivänä perinteisesti UKK-Instituutin auditoriossa. Tapahtumaa edelsi mielenkiintoinen sisäsuunnistus. Itse en ollut paikalla katsomassa saati juoksemassa, mutta jos ymmärsin oikein niin A-finaalin voittajaksi selvisi Leo Laakkonen ja B-finaali oli Severi Kymäläisen heiniä.
Onnittelut voittajille !

Onnittelut myös kaikille niille lukuisalle jaostolaisille, jotka Jaanan halausten kera palkittiin ennen varsinaisen vuosikokouksen alkua.
Todella hellyttävää oli todeta että jälkikasvu on turvattu kun seuran mestarina palkittiin jopa sarjan D1RRS edustaja.
Seuranmestareita löytyi vauvasta vaariin. Joskin hieman protestoin sitä että sm-puulätkän saa vaikka hylsy-suorituksella, kun sattuu olemaan sarjansa ainoa osanottaja. Mutta sekin lienee vanha hyväksi koettu käytäntö.

Itse vuosikokouksessa valittiin ensin kokousvirkailijat jonka jälkeen esitettiin jaoston ja ryhmien toimintasuunnitelmat alkaneelle vuodelle.
Tämän jälkeen käsiteltiin jaoston taloutta. Rahastonhoitajana esitin yhteenvedon vuodesta 2011 sekä vuoden 2012 budjetin, kaupungin avustuspolitiikan sekä yhteisten talkootuottojen jakoperusteet.
Totesin myös että jaoston talous on vielä hyvässä kunnossa, mutta jotain on tehtävä sen säilyttämiseksi.

Raha-asiat herättävät yleensä intohimoja ja nytkin tämän asian tiimoilta pyydettiin puheenvuoroja. Talkootuottojen jyvittämisestä on helppo löytää oikeutettujakin perusteita olla eri mieltä, mutta pitää kuitenkin muistaa että kokonaispotti viime kädessä tulee koko Pyrinnön suunnistusjaostolle, eikä yksittäiselle ryhmälle.
Kaikilla kokousedustajilla ei myöskään ollut täyttä käsitystä siitä mitä kaikkea jaoston vuosikokouksessa tulee käsitellä, ja mitkä kuuluvat pääseuran vuosikokoukselle.

Nämä, Tampereen Pyrinnön toimintasäännöt, löytyvät kyllä seuran kotisivuilta, mutta kerrattakoon jaoston johtokunnan tehtävien, valtuuksien ja vastuiden pääkohdat:
-jaoston toimintaa johtaa kunkin urheilukohtaisen jaoston johtokunta
-jaostot voivat päättää sisäisestä toiminnastaan kuitenkin siten, että seuran johtokunta vahvistaa jaoston tekemät oikeustoimet.
-jaoston johtokunta esittää seuran vuosikokoukselle ehdokkaansa jaoston johtokunnan puheenjohtajaksi ja 4-11 jäseneksi.
-jaoston toiminnasta päätetään viimeistään helmikuussa pidettävässä jaoston vuosikokouksessa noudattaen soveltuvin osin niitä menettelytapamääräyksiä, jotka näissä säännöissä on.
-jaoston johtokunnan on hyväksyttävä jaoston tilinpäätös ja toimintakertomus ennen niiden seuran johtokunnalle esittämistä .

Jaoston vuosikokousasioita ei ole päättää vuosikertomuksestaan, tilinpäätöksestään eikä vastuuvapautuksista, itse asiassa jaoston johtokuntien vastuuvapautuksista ei päätetä ollenkaan.
Pääseuran vuosikokous, joka pidetään maaliskuussa, päättää vain johtokuntansa ja muiden vastuuvelvollisten (lue Hakanen) vastuuvapaudesta.
Ja vasta tässä vuosikokouksessa päätetään lopullisesti jaostojen johtokuntien kokoonpanot.
Vaikka jaoston tilien hyväksyminen kuuluu jaoston johtokunnalle, on mielestäni itsestään selvää että siitä raportoidaan vuosikokouksessa.

Lopuksi vielä infona intohimojakin herättäneet talkooprojektien jakoperusteet:

- iltarastien tuotot jaetaan seuraavasti: opk 15%; nuoret 15%; edustus45% ja jaosto30%
- 80-v Tampere-Games: 20%; 20%; 60%; 0%
- joulukuusiprojekti: 15%; 15%; 40%; 30% (hieman pyöristettyinä)
- Mikonpäivän suunnistus: 100% opk:lle

Riippumatta siitä minkä ryhmän edustaja tai ryhmän kanssa sidoksissa oleva henkilö talkootunteja tekee.

Vuoden 2012 toimintasuunnitelmat ja talousarvio löytyvät muuten myös kotisivuiltamme.

Toimituksen huomio!
Salisuunnistuksessa juostiin erikseen yhteislähtönä naisten ja miesten finaalit. Naisten finaalin voitti Annika, ja miesten finaalin Leo. Emmi ja Severi tulivat toisiksi.

JOHN DEERE

NG LI

TSAV Portugalissa

Suvi Harju

Tampereen seudun aluevalmennusryhmälle järjestettiin hiihtolomalla 23.2.-2.3.2012 leiri Portugalin Marinha Grandessa. Kooveen ja Kangasala SK:n omista leireistä johtuen AV-leiristä tuli kuitenkin lähes pyrintöläinen leiri. Mukana olivat Pyrinnöstä Aleksi, Eno, Anton, Severi, Venla, Sanni, Tanja, Johanna ja Suvi. Muut leiriläiset olivat Anssi Huostila (LamSä), Eeli Viholainen (S-Jkl), Jere Pajunen (KR) sekä aluevalmentaja Pipo.

Leiri kesti 8 päivää ja siihen mahtui yhteensä 7 suunnistusharjoitusta, 3 kisaa, 2 leirikisaa sekä päälle vielä kuntopiirit, liikkuvuudet ja aamulenkit.

Hotellihuone

Huoneesta oli merinäköala, osassa huoneista oli parveke ja kaikissa kylpyamme. Ne eivät kuitenkaan korvanneet sitä, että sisällä oli jäätävän kylmää ulkona porottavasta auringosta huolimatta. Patterit menivät päälle vain yön ajaksi, jos menivät. Tilanteen olisi pelastanut paksu täkki, johon kääriytyä, mutta peittona toimi huopa-lakana-yhdistelmä. Kamalin vaihtoehto ikinä, mutta hyvin tuttu Alppien majataloista. En tiedä totuimmeko ilmastoon vai alettiinko huoneita lämmittää enemmän, mutta loppuviikosta huoneissa tarkeni jo t-paidalla.

Kilpailut

Osallistuimme kaksipäiväiseen XIII Meeting de Orientação do Centro –kilpailuun, jonka lisäksi oli vielä iltasprintti. Kisassa juostiin lauantaina pitkä matka ja sunnuntaina keskimatka. Molempina päivinä hellettä riitti. Lauantain kilpailu oli WRE-kisa, joten myös maailman huiput olivat mukana. Pyrintöläiset olivat hyvin edustettuina palkintojenjaossa, kun Anton, Johanna ja Sanni voittivat omat sarjansa, Eno ja Suvi sijoittuivat toisiksi ja Venla oli kolmas naisten eliitissä. Lisäksi Aleksi oli 4. ja Tanja 5.

Sprinttikisa

Sprintissä, joka siis juostiin myöhään illalla lamput päässä Marinha Granden keskustassa, oli samat radat D18- ja H16-sarjoissa sekä D20- ja H18-sarjoissa. Tämä koitui pojille kohtaloksi, kun Anton hävisi Sannille ja Anssi Suville. Keskeyttänyt Viholainen tosin hävisi kaikille. Hankalaksi etenkin kisan alun teki se, että lähtösuunta oli K-paikalta 180 astetta takaisinpäin.

Kulkukoirat

Metsissä emme onneksi törmänneet villieläimiin, mutta kylät olivat kulkukoiria täynnä. Hieman epäselväksi jäi, olivatko kaikki koirat todella kulkukoiria vai eivät, sillä ne eivät näyttäneet kovin epäsiisteiltä. Leirisprintin lähtöpaikka oli kulkukoirien lepäilypaikka, mutta onneksi katuja siivoavat mummot pitivät koirat kurissa harjanvarsillaan. Tämän lisäksi varsinaisessa sprinttikisassa Sanni sai seurakseen koiran, joka kuulemma ”välillä katosi ja sitten taas istui rastilla odottamassa”. Omiin sprinttisuorituksiinsa selvästi pettyneet pojat väittivät, että SSL:n sääntöjen mukaan rastikoiran mukana pitäminen on kiellettyä. Sannia ei kuitenkaan hylätty, koska kansainvälisissä kisoissa ei koiran kieltävää pykälää tunneta. Hyvä yritys pojilta kuitenkin.

Leirisprintin slummit

Kaupungeissa oli yleensä tosi hienoa ja siistiä, meidänkin hotellin ulkorappuja pestiin monta kertaa päivässä ja katu lakaistiin. Mutta leirisprintin kylä oli jotain aivan erilaista. Kyllä sielläkin kadut olivat puhtaina, mutta ne pihat. Niin täynnä ryönää ettei kaatopaikasta erottanut. Talojen julkisivut aivan hirveässä kunnossa ja pihat todella epäsiistejä. Joillakin kapeilla kujilla oli hankala kulkea, kun talojen vierillä oli tavaraa metrin leve-

ydeltä. Tämän lähempänä slummeja en ole ikinä käynyt, ja kokemus riitti siinä määrin, ettei ole tarvettakaan mennä.

Leirikisa

Kisa koostui sprintistä väliaikalähdöllä sekä keskimatkan takaa-ajosta. Tasoituksia jaettiin 0-8min, joiden oli tarkoitus tasoittaa molempia kisoja. Sprintti oli kuitenkin niin haastava, että takaa-ajoon lähdettäessä tasoituksista ei ollut paljoa jäljellä. Hyvä kisa kuitenkin saatiin, tai ainakin kovavauhtinen. Vaikka hajontaakin tietysti oli.

Juoksutekniikkaa rannalla

Voi kuulostaa todella hienolta, ainahan elokuvissakin juostaan rannalla tukka hulmuten. Totuus oli kuitenkin hieman toisenlainen. Rantahiekka on raskasta, simpukankuoret sattuvat jalkoihin ja alusta tallautuu nopeasti käyttökelvottomaksi. Tukka kyllä hulmuaa vaikka paikallaan seisten, kun tuuli on niin kova.

Portugalin opetus

Hotellin pappa puhui vain portugalia. Me ei puhuttu portugalia. Se ei kuitenkaan estänyt pappaa puhumasta meille portugalia joka päivä. Illallisella se aina opetti sanoja. Obrigado tuli jo aika tutuksi, varsinkin kun sen sanomisesta sai lähes rajatonta ihailua osakseen. Illallisen aluksi opetettu Boa noite = Hyvää yötä tosin herätti ihmetystä. Eihän meillä ollut edes vielä alkukeittoja lautasilla!

Illallinen

Joka toinen päivä ruokana oli kalaa ja joka toinen päivä lihaa. Kalapäivien jälkiruoka oli kakunpala, vanukas tai muu herkku. Lihapäivinä pöytään tuotiin milloin mikäkin hedelmä. Lisukkeena oli lähes poikkeuksetta ranskalaisia eli raneja. Viimeisen illan (kalapäivä) liha-aterian kruunasi hedelmä sekä kakunpala. Juhlapäivä.

Vapaa-aika

Kylämme ei todellakaan ollut mikään turistirysä näin talviaikaan. Eikä siellä varmasti montaa vakituista asukastakaan ole, niin tyhjää kaduilla oli. Pari pientä ruokakauppaa, ravintolaa ja kahvilaa kuitenkin löytyi.
Suosituin vapaa-ajanviettotapa oli lepäily. Kuinka moni ottaa normipäivänä päiväunet? Tuskin kovin moni, ainakaan kymmenen tunnin yöunien lisäksi. Muita aktiviteetteja olivat muun muassa auringonotto, läksyjenteko sekä aalloissa juoksentelu.

Hintataso

Niistä hinnoista eivät paljon turistin lompakot huutaneet. Ei ihme, että maa joutuu vararikkoon, kun ruoka on käytännössä ilmaista. Samasta ostoskorista joutuu Suomessa maksamaan kaksinkertaisen hinnan. Sopiva maa leireilyyn köyhällekin urheilijalle.

Rexroth
Bosch Group
The Drive & Control Company

Katsaus kevään 2012 urheilumuotiin

Suvi Harju

Keväisin catwalkit täyttyvät väreistä ja muotitalojen uusista mallistoista. Valmistajat lanseeraavat uusia mallistoja niin katu- kuin urheilumuotiinkin. Urheiluvaatebisnes kukoistaa, kun kuntoilijat palaavat vuodenalun innostuksen jälkeen taas lenkkipoluille. Auringonvalon lisääntyessä motivaatio kasvaa myös urheilijoilla, etenkin meillä suunnistajilla, kun kisakausi lähestyy. Mutta onko uutuustuotteilla merkitystä läpi vuoden aktiivisesti harjoittelevalle urheilijalle? – Tuotteiden kehitys tarkoittaa urheilijalle yleensä keveyttä, kestoa ja jopa teknistä etumatkaa kilpailijoihin nähden, kertoo Risto Niklas-Salminen Intersportilta. –Ulkonäkö ei ole urheilijoille pääsyy ostaa uutuuksia, vaan pikemminkin uudet innovaatiot.

Uudistettu Integrator I

Tänä keväänä catwalkeilla on näkynyt paljon kirkkaita värejä, kuten koralli, oranssi, sähkönsininen, kirkkaan vihreä ja tropiikin värit. Myös pastellisävyt tulevat jälleen tänä keväänä. Suunnistuskenkiä valmistava VJ vastaakin kevätmuodin tuomiin haasteisiin jo toista kertaa: -Viime vuonna pinkki Bold räjäytti pankin. Pinkki oli meidän viime kesän positiivisin yllätys. Siksi tuomme joka kaudelle uuden värin, ja tälle kaudelle se on vaalea lila, VJ Sportin Jyri Sistonen toteaa.
Urheilumuodin tunnusmerkkinä ovat jo vuosikymmenien ajan olleet kirkkaat värit, eikä kevät 2012 tee poikkeusta siihen. –Kirkkaat ja nuorekkaat värit sekä 80-luvun neonvärit tulevat taas, Intersportilta kerrotaan.

Juoksukengissä on nykyään ties mitä keksintöjä ja innovaatioita, jotka on kehitetty tukemaan jalkaa, vaimentamaan iskuja tai vaikkapa kiinteyttämään pakaroita. Keveys on yksi tärkeimmistä ominaisuuksista, jonka urheilijat treenikenkiinsä haluavat. Nyt kuitenkin lenkkareiden käyttö on monipuolistunut. –Juoksukengissä värikkäät, mutta tekniset Adidas Chill ja Asics Volt ovat suosittuja varsinkin vapaa-ajan pitokenkinä, Niklas-Salminen toteaa. Myös Tampereen kaupungin mainoskasvo aitajuoksija Lotta Haralan jaloissa on nähty oranssit Adidas Chill –lenkkarit aivan muualla kuin lenkkipolulla.

Urheilumuodissa näkyvät tänä keväänä kirkkaiden värien lisäksi lajeista erityisesti juoksu, kuntosaliurheilu sekä pyöräily. –Ihmiset satsaavat omaan hyvinvointiinsa yhä enemmän, Niklas-Salminen tietää. Jalkapallon suosio jatkuu myös, osin kesällä käytävien EM-kisojen johdosta. Saakohan suunnistus näkyvyyttä urheilumuodissa ensi vuonna, kun MM-kisat ovat Suomessa? Risto Niklas-Salmisen mukaan Olympialaiset ovat valmistajille suuri tapahtuma, jossa lanseerataan varmasti kesän urheilumuotia. Voi siis olla, että suursuosioon tarvitaan kansainvälinen huipputapahtuma.

Uudet mallistot suunnitellaan usein yhdessä urheilijoiden kanssa. Sekä VJ:ltä että Intersportilta kerrotaan, että moni uutuustuote on testattu huippu-urheilijoilla ennen vähittäiskauppaan saapumista. Silti uuden malliston suosiota on hankala arvioida. -Joka vuosi kauden alku on mielenkiintoista aikaa: uusia malleja on suunniteltu ja hiottu, mutta suunnistajien ensi kommentit mietityttävät. Ovatko uudet mallit sitä, mitä suunnistajat haluavat? Sistonen miettii.

Kun joka vuosi mainostetaan uutuuksia, alkaa sitä väkisinkin miettiä, voiko uutta todella keksiä niin usein. Huijataanko kuluttajia ostamaan tuotteita vetoamalla uusiin innovaatioihin, joita ei todella ole? –Valmistajat pyrkivät kehittämään joka sesonkiin jotain uutta.

Suunto Ambit -rannetietokone

Esimerkiksi hengittävyydet teknisissä vaatteissa ovat kehittyneet todella paljon, Niklas-Salminen rauhoittaa. –Ja rannetietokoneethan kehittyvät paljon ja nopeasti, hän mainitsee. Maaliskuussa lanseerattu Suunto Ambit oli menestys. Se sai jopa ”Best Ultimate Outdoor Watch”-palkinnon Greatest Gear 2012 –show’ssa.

Ollakseen muodikas tänä keväänä tulee siis käyttää kirkkaita värejä, lenkkareita vapaa-ajan kenkinä ja olla perillä uusimmista innovaatioista. Muoti vaihtuu joka vuosi ja edellisen kauden mallit ovat jo unohtuneet, mutta yksi on varmaa: punainen pysyy aina muodissa.

Lähteet:

Risto Niklas-Salminen / Intersport, http://vjsport.fi/blogi/archives/2012/02/27/uudet-mallit-paivitetty/, http://www.suunto.com/fi/fi/Product-Families/ambit

Lajipäällikkö Lammikon katsaus juhlavuoteen

Mikko Eskola

80-vuotisen taipaleen juhlavuosi

80-vuotisjuhlavuoden kuukausitapahtumia on ollut kerran kuukaudessa jo useita: tammikuun alussa SM-sprintti, helmikuussa vuosikokous Ukk-sisäsprinttteineen, maaliskuussa juhlatestijuoksu. Ja lisää seuraa noin kuukausittain. Seuran sisäinen pääjuhla järjestetään La 10.11.2012. Pistäpä ajankohta jo ylös!

Kaikista kuukausitapahtumista Aromipesä Pictures on tuottanut kuva/videomateriaalia, joiden avulla pääsee tapahtumien tunnelmiin jälkikäteenkin. Näitä nuorten miestemme tuotoksia pääsee nauttimaan nettisivuiltamme sekä vielä laajemmin pääjuhlassa marraskuussa.

Tampere Games Pe-Su 8.-10.6.2012

Hieno ulkoinen juhla, mutta meille melkoinen urakka

Pyrintö on järjestänyt tai ollut mukana järjestämässä viimeisen 10 vuoden aikana melkoisia suurtapahtumia: ensin v 2001 MM-kilpailut, jonka yhteydessä myös 4-päiväiset Tampere Gamesit ja sitten v 2008 Jukolan viesti ja myös v 2010 Nuorten Jukola voidaan laskea merkkikisojen joukkoon. Näiden lisäksi normaalit Tampere Gamesit ja Mikonpäivän Suunnistukset.

Kilpailujen järjestäminen on suorastaan seuran – vähintään moraalinen – velvollisuus. Jos ei maan ykkösseura kisoja järjestäisi, niin kukas niitä sitten järjestäisi ja olisiko oikein vain osallistua muiden järjestämiin kisoihin itse kortea kekoon kantamatta. Kilpailut ovat lajin sokeri – niin hienoja kuin treenit ja iltarastit ovatkin. Emme voi - emmekä halua - olla ns vapaamatkustaja tässäkään asiassa! Kaiken lisäksi kilpailujen järjestämistuotot ovat tärkeä tekijä seuran tulopuolella.

Tänä vuonna Tampere Games on ensi kertaa 3-päiväinen kilpailu 80 -vuotisen taipaleemme kunniaksi. Pe-Su 8.-10.6.2012 –suunnistuskilpailukokonaisuutemme sisältää:

- Pe 8.6.2012 kaupunkisprintti: Tampere Gamesin 1. osakisa ja H/D21E-sarjoissa Maailman Cupin katsastus + WRE- eli maailmanrankikilpailu sekä 20-v nuorten MM-katsastus ja 18-v nuorten EM-katsastus.
- La 9.6.2012 keskimatka Pinsiön koulu: TG 2. osakisa, H/D21 MC-katsastus ja 18-v nuorten EM-katsastus
- Su 10.6.2012 pitkämatka Pinsiö: TG 3. osakisa, H/D21 MC-katsastus+WRE-kilpailu ja 18-v nuorten EM-katsastus.

Pe 8.6.2012 kisoihin odotamme 700 kilpailijaa, La-Su kisoihin yli 1000 kilpailijaa/päivä.

Lisäksi Kuntosuunnistukset, joihin perjantain sprinttikisaan odotamme 300 osallistujaa. La+Su Kunto-ratalaisia Pinsiössä lienee 100.

Perjantain 8.6.2012 kaupunkisprintistä on tarkoitus tehdä ISO tapahtuma.

Tässä ajatuksia ja taustatietoa viikonlopun ja ennen kaikkea perjantain tapahtumasta:

* Keskustori ympäristöineen on varattu tapahtumaa varten – tapahtumaan, tavoitellaan yli 3000 henkilöä paikalle.
* Kilpailijoita n 700 kpl, katsastussarjat H/D21E, H/D20E ja H/D18E sekä H/D 8 - 80 v
* Ekat startit katsastussarjojen osalta klo 17.00, muut sarjat klo 18.15.

* Kisakeskuksessa huippujen esittelyt, haastattelut ja kukkaseremoniat kisan jälkeen.
* Lisäksi Kuntosuunnistukset, jossa osanottajia 300. Kuntosuunnistus = H/D21E –sarjan rata + kaikille palkinto!
* TP suunnistus 80 v –suunnistusnäyttely: mm vanhoja Tampereen karttoja 1920-luvulta lähtien, TP:n palkinnot.
* Emit-leimausviestirata, jonne haastetaan tamperelaisia joukkueita: kaupungin joukkue Perttu Pesän johdolla, Ilves, Tappara, yhteistyökumppaneiden joukkue, poliisi, palokunta ym. Joita sitten kaupunkilaiset pääsevät 'haastamaan'. Joukkueiden osanottomaksu 80 € => lahjoitus 1000 € lasten syöpäosaston tms hyväksi.
* "Muumit suunnistavat kesälaitumille" Keskustorilla/kirjastotalon puistossa.
* Angry Birds –toimintapiste.
* Lasten Aarresuunnistus (kaikille palkintona jalokivi).
* KaupunkiBingoSuunnistus: 15 rastia kaupungilla eri paikoissa (firmojen edessä/sisällä) ja kartta ja bingoleimauskortti julkaistaan Aamulehdessä/Morossa 1 viikkoa ennen tapahtumaa. Kuka vaan voi osallistua ja palkintojenjako/arvonta Pe 8.6 tapahtuman yhteydessä.

Tälläisiä ajatuksia ja toteutusta olemme kaavailleet ennen kaikkea Pe 8.6.2012 –keskustoritapahtumaan liittyen. Tavoitteena on, että tapahtuma on kiinnostava ja mielenkiintoinen eri tahojen kannalta ja että saamme runsaasta ihmisiä paikalle keskustorille, niin lapsia ja lapsiperheitä kuin ikähenkilöitä ja kuntosuunnistajia, kilpa- ja huippusuunnistajia kuin myös tavallisia kaupunkilaisia.

HELP WANTED!

Iso 3-päiväinen Tampere Games -tapahtumakokonaisuus vaatii todella ison organisaation, siksi ilmoittaudu pikaisesti toimitsijaksi! Toimitsijatehtäviä on runsaasti ja erilaisia. Laita nimesi suunnistusjaoston www-sivujen etusivulla olevaan kalenteriin 8.6.2012 kohdalla olevaan toimitsijalistaan tai laita meiliä/txt/soita kilpailunjohtaja Lammikolle: mikkoeskola@kolumbus.fi, 0400-568693.
KIITOS!

Uuden kauden kynnyksellä

Uusi kisakausi on juuri pyörähtänyt käyntiin ja ensimmäiset voitotkin on jo napattu. Kaudesta on varmasti tulossa taas mielenkiintoinen. Erilaisia vaivoja ja vammojakin on urheilijoillamme ollut, mutta alkanutta suunnistuskautta voidaan kuitenkin odotella mielenkiinnolla. Eiköhän Pyrintö pysy viestikuulutuksissa tänäkin vuonna ja arvokisaedustuksia ja –menestyksiä tulee varmaan sekä aikuisille että junioreille.

SM-tilastoja tulee värittämään se, kun liitto päätti yllättäen lisätä junioreille lisää SM-sarjoja. Nyt kaikissa SM-kisoissa on ikäluokkasarjat 15, 16, 17, 18 ja 20 –vuotiaille. Myös 14-vuotiaat saivat oman sarjansa SM-sprinttiin.

Taitokoulu Ahvenanmaalla

Tommi Keronen

Pitkäperjantaina kello 5.40 kun suurin osa koululaisista nukkui tyytyväisenä pääsiäisloman ensimmäisenä aamuna, joukko 11-13 vuotiaita OPK - Taitokoululaisia oli virkeänä Hakametsän jäähallin parkkipaikalla lähdössä Ahvenanmaan suunnistusleirille. Muutama aikuinen oli toki sen näköinen, että nukkuminenkin olisi saattanut vielä kiinnostaa. Mutta motivoituneita suunnistajan alkuja aikainen loma-aamu herätys ei näyttänyt haittaavan.

Aikaisemmin oravapolkukoulun leirejä on pidetty Tampereen lähimaastoissa ja viikonlopun tai päivän mittaisina. Tällä kertaa jo hyvissä ajoin talvella päätettiin lähteä Taitokoululaisten, eli OPKn vanhimmista 11-13 vuotiaista nuorista koostuva ryhmä, kanssa nuortenryhmän mukaan lähes ulkomaille. Oravien innostuksesta homma ei jäänyt tälläkään kertaa kiinni, vaan mukaan ilmoittautui hyvä nippu nuoria suunnistajia, ja ohjaajiakin oli helppo saada mukaan riittävä määrä. Osa taitokoululaisista on kokeneita suunnistusmatkaajia, ja laivamatkojakin on yhdessä tehty jo mm. syksyn Undomens Tiomilaan. Ja reteesti kokeneemmat matkaajat opastivat ensikertalaisia laivamatkustamisen saloihin jo menomatkalla bussissa.

Taitokoululaisilla oli neljän päivän aikana ohjelmassa yhteensä 6 suunnistusharjoitusta samoilla kartoilla, samoissa paikoissa ja samaan aikaan nuortenryhmän kanssa. Harjoitukset avokalliomaastossa ja pelkistetyillä kartoilla olivat Taitokoululaisille vaativia, ja välillä vaikeimmilla rasteilla jouduttiin toteamaan, että tämä rasti nyt ei sitten sattunut tällä kertaa matkan varrelle. Silti kaikki jaksoivat suunnistaa hyvällä asenteella kaikissa treeneissä, onnistumisista innostuttiin ja virheitä ei jääty liikaa harmittelemaan. Ja kaikki selvästi nauttivat vauhdikkaissa kalliomaastoissa juoksemisesta. Viiden onnistuneen treenin jälkeen viimeisen päivän sprintti mökkikylässä olikin sitten kaikille helppoa kauraa.
Joissakin harjoituksissa Taitokoululaisilla oli GPS loggeri mukana tallentamassa kulkua, ja reittien tutkiminen ja vertaileminen jälkeenpäin Severin asiantuntevassa ohjauksessa oli ipadin luokse muodostuneesta ruuhkasta päätellen mielenkiintoista. Taisipa monelle tulla muutama hyvä oivalluskin kun omia valintoja vertailtiin muiden kanssa, ja varsinkin kun Severi opasti mistä virhe johtui ja miten sen olisi voinut välttää, tai mitä virheen sattuessa olisi voinut tehdä, että virhe olisi minimoitu.

Treenien jälkeen ”kämpillä” taitokoululaiset eivät suinkaan istuneet mökissä hämmästelemässä ruotsinkielisiä tv-ohjelmia, vaan ulkona keksittiin vähän aktiivisempaa tekemistä, leikit ja pelit taisivat sisältää liikuntaa ja juoksemista vähintään yhtä paljon kuin treenitkin.
Ja kun suunnistajia ollaan, päivän karttoja tutkittiin mökeissä ihan omatoimisesti ja havaintoja päivän treeneistä vertailtiin muutaman hengen porukoissa. Pari tiukkaa väittelyäkin saatiin aikaiseksi kun mietittiin pitikö kartta paikkansa, vai oliko siinä virhe.

Taitokoululaisten kanssa on ohjaajana mukava ja helppo reissata. Harjoitukset olivat yleensä reilun puolentunnin bussimatkan päässä ja kaikki hoitivat itsensä aina ajoissa bussille, ja lähes aina oikeat varusteet mukaan pakattuna. Taistelu etupenkin paikoista oli niin kovaa, että parhaimmillaan bussin ovella oli jono jo puolituntia ennen harjoitukseen lähtöä. Ainakaan poikien mökissä ei tarvinnut juurikaan patistella ketään treeneihin, vaan kaikki olivat aina innolla lähdössä. Ainut napina tuli kun bussissa mutkaisilla teillä tuli vähän huono olo, tosin sekin taisi johtua siitä, että matka-ajat vertailtiin kännykkäpelejä vieruskaverin kanssa. Ohjaajaporukka nyökytteli tyytyväisenä

todetessaan, että taitokoululaiset ovat motivoituneita treenaamaan suunnistusta kaksi kertaa päivässä. Jos väsymystä vähän bussimatkojen jälkeen olikin, se karisi Annikan vetämien alkuverryttelyjen aikana, ja kun suunnistusosuus alkoi ohjaajat lähinnä pidättelivät, että kaikki eivät singahda metsään samaan aikaan.
Onnistunut treenileiri ja porukka alkaa hitsaantua hyvin yhteen. Yhteishenki Taitokoulussa on hyvä, ja ryhmään on helppo sujahtaa mukaan vaikka leiri tällä kertaa jäikin väliin.

Leirin surullisin hahmo taisi olla juuri ennen leiriä jalkansa hajottanut Taitokoulun ohjaaja, kutsutaan häntä tässä vaikka Tommiksi, joka treeneissä lähinnä konkkasi toppatakki päällä lähikallioilla muiden jaloissa. Tosin haastateltu nuortenryhmän ohjaaja totesi, että näin nopeakulkuisissa maastoissa tervejalkaisena tämä yksilö olisi ehtinyt niin kauas hukkaan, että pois hakeminen olisi ollut haastavampaa. Että helpompi se oli siitä lähikallioilta huudella bussille. Haastateltu nuortenryhmän ohjaaja ei halua nimeänsä julkisuuteen.

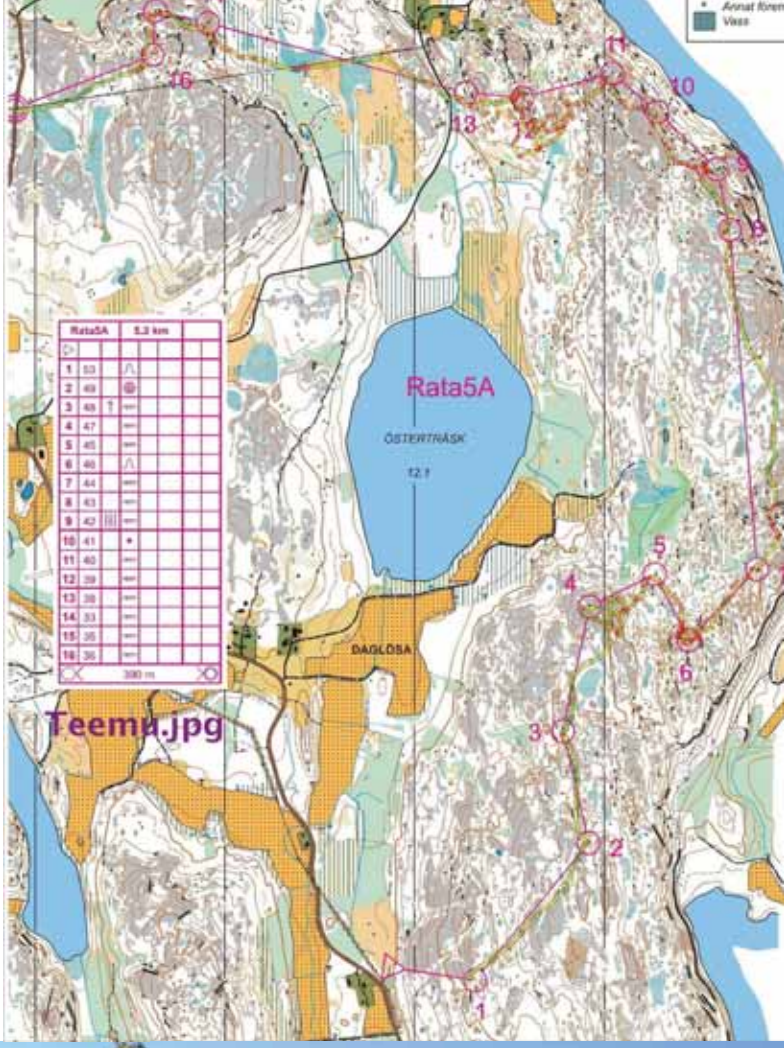

PYRINNÖN TOIMITSIJAT KESÄN 2012 ILTARASTEILLE.
MIKÄLI SINULLE VARATTU VUORO EI SOVI, OTA YHTEYTTÄ REIJO VIITASEEN 0407799477.

Ryhmä 1				**Ryhmä 2**				**Ryhmä 3**		
Tenniskeskus				**Kauppi, vanha huoltorakennus**				**Naappila**		
ma 16.4.2012				**ma 30.4.2012**				**ke 23.5.2012**		
				Vahvelainen Saana	**RR+TR**	**0400-692254**				
Koivisto Pentti	**V**	**0400-339271**		**Jussila Tiina**	**V**	**040-7799404**		**Heiskanen Jari**	**V**	**050-3548067**
Sistonen Jyri	**R**	**050-5510101**		**Ahonen Pekka**	**R**	**040-5387787**		**Kallio Jukka**	**R**	**050-3622161**
Kymäläinen Jari	**A**	**040-5271010**		**Eerola Severi**	**A**	**0400-147450**		**Eerola Severi**	**A**	**0400-147450**
Koivisto Kalle, Taina, Jaakko				Sundvall Iiro				Anjala Ari		
Laakkonen Leo				Pulli Liisa				Heino Pasi		
Vähänen Elmeri				Eerola Riikka, Teemu				Äijälä Timo		
Salmelin Jarno				Nurminen Eija				Haanpää Tuomo		
Tanhua Jukka				Nurminen Jouko				Vuorela Mika		
Lahtonen Tapio				Lusa Sirpa				Viilo Keijo		
Laakkonen Juha				Moser Tanja				Niittylahti Ari		
Laakkonen Laura				Vahvelainen Jari				Viitanen Reijo		
Kymäläinen Sanni				Vahvelainen Tarja				Koskela Juha		
Kymäläinen Severi				Vahvelainen Salla				Heinämäki Mikko		
Kymäläinen Maritta				Hautaniemi Anneli, Erkki				Ahonen Pekka		
Savolainen Anni				Jussila Jutta				Kähäri Petteri		
Savolainen Tuomo				Vilpo Jyri				Kymäläinen Jari		
Savolainen Raija				Korpela Kalevi				Sistonen Jyri		
Savolainen Martti				Mustajoki Sami				Hollo Harri		
Mähönen Jouni				Kaunisto Martti				Märkälä Janne		
Mähönen Emmi				Kaunisto Antti				Erkkilä Jari		
Mähönen Riitta				Saarikko Juho						
				Leppäalho Markku						
				Leppäalho Sini						
Ryhmä 4				**Ryhmä 5**				**Ryhmä 6**		
Julkujärvi				**Pinsiön koulu**				**Mannakorven kenttä**		
ma 28.5.2012				**ma 11.6.2012**				**ti 3.7.2012**		
Niittylahti Ari	**V**	**040-7799340**		**Antti Siren**	**V**	**040-8204605**		**Kyrölä Jukka**	**V**	**050-5969178**
Joutsen Marja	**R**	**050-5397127**		**Harju Juha-Pekka**	**R**	**040-8444220**		**Heinämäki Mikko**	**R**	**050-5012434**
Viitanen Reijo	**A**	**040-7799477**		**Viilo Keijo**	**A**	**040-7270166**		**Viitanen Reijo**	**A**	**040-7799477**
Viilo Annika				Kinni Juho				Haapasalo Heidi		
Salomaa Riku				Koivisto Maija				Karhola Lotta		
Salomaa Pirita				Mäenpää Pasi				Karhola Laura		
Salomaa Salla				Harju Suvi				Karhola Antti, Anne		
Leppänen Laura				Lilja Antti				Ylikoski Kari		
Pietilä Kari,Elina				Pousi Keijo				Ylikoski Jyri		
Martti Reko				Hakomäki Markku, Hanna				Jutila Terho		
Kilpinen Erkki, Kirsti				Saarijärvi Sari, Salla				Jutila Jaakko		

Parviainen Liisa				Julkunen Joonas				Ylänen Elias		
Parviainen Laura				Martti Esa				Kauppila Sirpa, Eero, Antti		
Kivelä Jussi				Kumpuvaara Keijo				Vuorenpää Esko,Suvi, Tiina		
Kivelä Jukka				Kuusela Hannu				Huhtanen Ossi, Meri, Sara		
Viitanen Risto				Mäki Olavi				Jaatinen Erkki		
Paasi Jaakko, Antti				Heikkilä Pertti				Kallio Mikko		
Niemi Aleksi				Saarijärvi Hannu				Juntunen Jouko		
Viitanen Kari				Fincke Anni-Maija				Juntunen Jaana		
Laitila Markku				Arponen Kari				Juntunen Tuomo		
Lankia Hilkka, Sannamari				Mikkola Timo				Kyrölä Sonja		
				Siren Tiina						
				Siren Henna						
				Siren Olli						
Ryhmä 7				**Ryhmä 8**				**Ryhmä 9**		
Topintupa				**Kauppi, uusi huoltorakennus**				**Tenniskeskus**		
ma 23.7.2012				**ma 20.8.2012**				**ma 8.10.2012**		
				Mustajoki Jyri	**RR+TR**	**050-4009887**				
Samuli Saarikko	**V**	**0400-013050**		**Andrésen Kaj**	**V**	**0500-335905**		**Laine Jarkko**	**V**	**050-3588858**
Anjala Ari	**R**	**050-3781437**		**Ahonen Pekka**	**R**	**040-5387787**		**Märkälä Janne**	**R**	**040-8392837**
Virekunnas Heikki	**A**	**044-2175602**		**Viilo Keijo**	**A**	**040-7270166**		**Kymäläinen Jari**	**A**	**040-5271010**
Marila Satu, Iiris				Brax Asko ja Leena				Laine Maria		
Haanpää Tuomo				Hyvönen Martti				Niemi Heikki		
Haanpää Kati				Haikonen Mikko				Niemi Tuire		
Hakala Kalevi				Halme Kirsi				Niemi Venla		
Ylitalo Antti				Halme Jussi-Elmeri				Kinni Saila		
Kerkola Pekka				Kiiskinen Arto				Heikka Janne		
Kerkola Maija				Uusimaa Jenni				Kinni Jouni		
Harju Ulla				Laine Esa, Helinä				Otonkorpi Iida		
Harju Jussi				Alatalo Petri, Eliisa				Stolze Markus		
Kontoniemi Henri				Åkerlind Jaska				Stolze Sanna		
Kuukka Pietari				Repo Valtteri				Munukka Saila		
Kuukka Esa				Repo Irma, Pekko				Munukka Eki		
Kuukka Elias				Kahila Lauri				Munukka Ellu		
Kuukka Anton				Kahila Eero				Takaluoma Tuomas		
Lilja Katri				Kahila Arto				Virekunnas Laura		
Nieminen Simo				Reunanen Pasi				Virekunnas Elina		
Paunu Mikko				Reijonen Jouko				Virekunnas Heikki		
Marila Anna-Sofia				Reijonen Jussi				Virekunnas Päivi		
Tiits Laura, Urmas				Hietikko Marita				Virekunnas Ari		
Kuittinen Soili				Itävuo Tuija						
				Pietilä Tapio						
				Andrésen Maija						
				Eskola Mikko						

Hertz tarjoaa Pyrintöläisille kevätetuna pakettiauton erikoishintaan **85€/vrk**
Muista mainita etukoodi **688278/PAKU**

Soita ja varaa omasi!
Hertz Tampere
✆ 020 555 2400 (24h)

Hertz.fi
Mukavammin matkalla

PYRINTÖLÄISTEN TIILIKATOT KUNNOSTAA JA TALOT MAALAA
POHJAN KRUUNU OY

Pyrinnön suunnistajana saat lisäedun!

Katso kuvat www.pohjankruunu.fi/kuvagalleria ja pyydä tarjous asiakaspalvelu@pohjankruunu.fi.

Pohjan Kruunu KIINTEISTÖPALVELUT
www.pohjankruunu.fi
Puh. 020 763 9780
AAA® Korkein luottoluokitus Solidinet 2011
Tilaaja Vastuu.fi
TIKKURILA

Pyrintöläisen harjoituspäiväkirja: Ari Anjala

Halokeenin edellisessä numerossa Pyrintöläisten suunnistajien harjoitusohjelmia esittelevä juttusarjassa Elias Kuukka esitteli omat harjoitusviikkonsa. Eliaksen haastama Ari Anjala pohjusti omia viikkojaan näin.

No ei tää talvi nyt ihan ole mennyt vanhoja muistellessa - vaivoja ja jäykkyyttä valitellessa, mikä taitaa olla aika poikkeuksellista veteraaniurheilussa. Lenkkitossuja tosin säilytän nykyisin talvisin parvekkeella hyvin pakastettuina kesää odottamassa. Se että nuorena poikana niitä lenkkareita ulkoilutettiin aika useinkin, on vielä nykyäänkin kaiken perusta.

Talvi
Ma: rentoa hiihtoa 1.30-2h tai lepo
Ti: lepo
Ke: lepo
To: rentoa hiihtoa1.30-2h tai lepo
Pe: sähly 1-1,5h
La: kartan ajantasaistusta umpihangessa 5-7h
Su: kartan ajantasaistusta umpihangessa 5-7h, sähly 1,5h
Toi lepo on vienyt aika usein voiton, viikonloppu kyllä korvaa aika paljon ja veikkaan että sen pohjalta tossu taas nousee kesälläkin.

Kesä
Ma: iltarastit täysillä tai rentoa juoksua vaihtelevassa metsässä1-1,5h
Ti: lepo
Ke: rentoa juoksua vaihtelevassa (korkeuseroilta ja maapohjalta) metsässä1-1,5h
To: rentoa juoksua vaihtelevassa metsässä1-1,5h
Pe: lepo/ alku ja loppukesästä sähly 1h
La: rentoa juoksua vaihtelevassa metsässä1-1,5h
Su: kisa täysillä1h tai rentoa juoksua vaihtelevassa metsässä1,5-2h

Samoja oireita alkaa oleen kuin aikanaan koirallani, se ei suostunut lenkille lähteen muualle kuin Seitsemiseen, jos ei autolla pihasta lähdetty se oppi tietään että nyt on vain maantien reunaa tarjolla ja siihen jäi pihaan makaan.

Haapasalon Heidi *juoksee kyllä edelleen niin kauniisti, vaivattomasti ja vielä kovaakin, että sen iloksi taidan seuraavan haasteen heittää.*

Halokeeni Magazine